

СПРАГА

 Доброго вечора, друзі. Це привілеція — бути тут цього вечора. Це вже вдруге я тут у цій Грантвей Асамблеї, з моїм шановним братом Маком та з всім цим чудовим колективом тут та з Християнами з різних церков, що приєдналися, з Братом Лі Вейлом. І я тільки-но зустрів одного брата тут, що, дуже близький товариш Брата Ф. Ф. Босворта, і навіть не знав, що Брат Босворт пішов до Господа. Я сказав: “Я почуваюся неначе зустрів Єлисея, що подавав Іллі воду на руки”, — коли вони були за кордоном і не знали, що Брат Босворт пішов до Господа, у віці вісімдесяти чотирьох років.

2 Тепер я хочу привітати людей, що на телефонному підключенні цього вечора, по всій країні, від Каліфорнії до Нью-Йорку та Техасу та—та у різних частинах країни, від Мейну до Каліфорнії. Отож, в нас є система підключення цих телефонів, яка виявилася великим благословінням. І тепер ми розуміємо, завдяки нашому хорошому товаришеві, Братові Перрі Гріну, що є один невеличкий прилад, який можна поставити на ваш телевизор, і це буде не тільки по телефону, але воно буде передаватися як програма телебачення просто у ваш телевизор, також. І вони зараз довідаються про це.

3 І, Сестро Мак, я радий бачити, що у вас добрий вигляд, сидите тут за органом, цього вечора. І я бачу багато кого з моїх друзів звідти з Сь'єрра-Віста, і Брата Бордерса. . . тобто, Брата Роберсона, точніше, з Індіани; багато кого. Я хочу сказати людям там у скінії, цього вечора, здається, неначе половина з них тут, зі скінії у Джефферсонвіллі.

4 І моєму товаришеві там, Братові Куну, з-за чого ти дзвонив, щодо того хворого, прохання. Я молюся за це, Брате Кун. Просто май віру. Не хвилюйся. Все буде гаразд.

5 І туди у Техас, Брату Блеру, якщо ти слухаєш цього вечора, мій брате, просто пам'ятай оце; той Бог, Який провів тебе через це першого разу, може провести тебе через це і вдруге. І ми віримо, що Бог дасть це тобі. І не приймай диявольської брехні ні про що. Ти просто пам'ятай, що Бог є Бог, і є. . . і Він все ще залишається той самий вчора, сьогодні та навіки. І ми любимо Його і віримо Йому, і ми молимося за тебе.

6 Всім нашим друзям у Каліфорнії; Братові Мерсь'єру та іншим тут в Арізоні, по багатьом іншим місцям, Фенікс; і Брату Віль'ямсу та усім вам, що підключені сьогодні, скрізь, ми, звичайно ж, вдячні; і там у Джорджії. І ми, звичайно ж, вдячні за кожного з вас. Благословить вас Господь.

7 В мене відчуття, що мене дуже раді бачити тут цього вечора в цій гарній церкві, в Асамблеї Бога тут на Грантвей, і Брат Мак,

мій хороший товариш. Бог благословив Брата Мака. Я пам'ятаю одного разу в Канаді, що він був. . . Я їхав там стежкою, верхи на коні, далеко в хашах, і Святий Дух промовив до мене злізти та помолитися за Брата Мака. В той час він був у критичному стані, і Господь уздоровив його. І тому я такий вдячний за це, і бути тут цього вечора разом з ним, щоб вклонитися Господу в цій чудовій Правді.

⁸ Один чоловік, що сидить на платформі, за мною, сказав: “Здається, ми вже зустрічалися”. Сказав: “Одного разу я голосував на дорозі, і ви мене підібрали”, — і, я не знаю, деь там у Бостоні чи деь іще, — “Детройт, голосував на дорозі”.

⁹ І я сказав: “Що ж, я звичайно стараюся простягнути руку, якщо можу, тим, хто в потребі”.

¹⁰ І ось, цього вечора, ми всі в потребі. І ми молимо, щоб Бог простягнув нам руку, руку допомоги, благословінь та Його благодаті та ласки.

¹¹ Тепер, я начебто як схильний говорити довго, але сьогодні я постараюся не робити цього. Тому що, тільки-но подзвонили люди звідти з Огайо, міссіс Даух та група там, Брат МакКінні та Брат Браун, і вони всі попідключалися зі всього Огайо. Наші вітання вам, також. У Нью-Йорку вже пізно, і, я думаю, вже деь одинадцята чи дванадцята година, зараз, у Нью-Йорку. І церкві зібралися та чекали аж до цієї години, просто заради служіння. Ми вдячні за тих хороших друзів повсюди.

¹² Тепер, перш ніж ми відкриємо Слово, давайте-но просто поговоримо з Автором, хвилину, поки ми схилимо наші голови.

¹³ Любий Небесний Батьку, ми. . .наші серця переповнені радістю, за привілеگیю, яку ми маємо, бути живими цього вечора, та зібравшись разом з Твоїм народом. Люди. . .яким, ми віримо, жити вічно. Ми тепер володіємо Вічним Життям, тому що “Ти віддав Свого одnorodженого Сина, щоб кожен, хто вірить в Нього, не загинув, але мав вічне Життя”. В Своїй мандрівці тут на землі, Він навчав нас: “Той, хто слухає Слова Мого і вірить в Того, Хто послав Мене — має вічне Життя; і не прийде на суд, але перейшов від смерті до Життя, бо ми повірили в одnorodженого Сина Божого”. Як ми дякуємо Тобі за цього величного Спасителя! І ми молимо, в цей вечір, щоб Його велична Присутність так благословила нас тут усіх, як ми читатимемо Його Слово та говоритимемо про Нього. Нехай Святий Дух візьме це до кожного серця по всій країні, Господи, де б не були зібрані люди.

¹⁴ Благослови інших служителів, хто за катедрою. Ми молимо, Батьку, щоб ти благословив цю Асамблею Грантвей; її пастора, його дружину, його дітей; дияконів, господарників і всю раду. І, Батьку, щоб нам разом працювати заради Царства Божого, поки ще є досить Світла, щоб бачити, де ми просуваємося, бо надходить година, коли ніхто не зможе працювати. І, Батьку, поки в нас є оця привілегія, щоб нам—щоб нам використати час

належним чином, Господи. Нехай ми, це буде дароване нам. Уздоров хворих та страждених по всій країні. Нехай Присутність Бога відчувається у кожній розщелині та в кожному куточку цієї країни, сьогодні.

¹⁵ Ми усвідомлюємо, що суд уражає. Величезні розломини провалюються, і країна переживає потрясіння, і землетруси в різних місцях. Великі історичні речі, про які ми чули за минулих днів, щодо суду, по всій Біблії, і ми бачимо, як це знову повторюється сьогодні. Пророцтво, що каже: “Як було за днів Ноя, так буде й за приходу Сина людського. Як було за днів Лота, так буде й за приходу Сина людського”, — і ми бачимо, як це відбувається зараз. — “Людські серця стискаються; збентеження часу; нещастя поміж народів”. Боже, ми знаємо, що ми вже при кінці часу.

¹⁶ Поможи нам, Господи, взяти Послання до кожної розщелини та до кожного куточка, до кожної дитини, яку Ти призначив до Життя. Даруй це, Господи. Ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь. Господи, благослови тепер читання Його Слова.

¹⁷ Тепер, багато кому з вас подобається начебто як дивитися по Біблії, де служитель читає. І я хочу сьогодні прочитати два-три вірші з Псалмів, Псалом 42, просто щоб мати тему. І в мене тут виписано деякі місця Писання, і я хочу робити на них посилання, якщо зможу, коли ми йтимемо далі в наступні декілька хвилин, щоб говорити на цю тему. Псалом Давида. Давид писав Псалми.

¹⁸ Тепер, поки ви гортаєте, я можу сказати оце. Багато хто каже: “Ну, чи є Псалми надхненними?” Вони надхненні, безперечно. Вони. . .

¹⁹ Будь-що, що—що в цій Біблії — воно надхненне, чи то історичні записи, чи пісні, що б то не було. Вона є надхненою. Ісус сказав: “Хіба ви не читали, що Давид сказав у Псалмах?” І потім, я думаю, Псалми, звичайно ж — це пісні. І якщо пісні є Богонадхненними, котрі, я вірю, що це так, і пророцькі також, я надіюся, що я стоятиму того дня, коли справдиться ця пісня.

Буде зустріч для нас у повітрі в світлий час,
Як зустрінемося ми там;
Там побачу я тебе, привітаю я тебе;
В Світлім Домі в Небесах;
Такого співу ти ще не чув ніколи сам,
В той славетний, ясний день!
Він введе нас туди — Божий Син, наш любий
Спас,
Як зустрінемося ми там.

О-о, я—я хочу бути там в той час!

²⁰ Отож, Псалом 42.

*Як лине та лань до водних потоків, так лине до Тебе, о
Боже, душа моя.*

*Душа моя спражена Бога, Бога живого; коли я прийду
та з'явлюсь перед Божим лицем?*

Сльози мої стали хлібом мені вдень та вночі, коли мої. . .коли кажуть мені день-у-день: Де твій Бог?

21 Я думаю, Давид, коли писав цей Псалом, мабуть, перебував у нещасті. І звичайно потрібне нещастя, щоб вивести найкраще в людині. Дійсно, це тоді, коли Бог. . .доходить до того, коли ми постуємо, часто, щоб привести себе в такий стан, щоб забрати себе з дороги. І я думаю, коли Давид опинявся у такому, тоді він починав розмишляти про Господа, починав думати про оте все.

22 Часто буває так, Бог заганяє нас у—у глухі кути, де ми повинні підняти очі вгору. Іноді нам навіть потрібно злягти в лікарні чи у ліжку десь, щоб ми могли поглянути вгору, щоб побачити, звідки приходять великі Божі благословіння.

23 Отож, слово, з якого я хочу говорити цього вечора, одне слово з Біблії, і воно знаходиться у 2-му вірші — “спрага”, слово: *Спрага*. Я дивився у словнику, коли я шукав це слово.

24 Одного разу я був роздумував над однією проповіддю, я проповідував на тему “*Спрага за життям*”. І я взяв це з Псалмів, теж, коли Давид сказав: “Заповіді Твої, — я вірю, — мені дорожчі, аніж життя”.

25 Тоді я шукав та розмірковував над тим словом “спрага”, тож я подивився у словнику, щоб побачити, що воно означає. І ось що каже Вебстер: “Це бажання аж до болю”, — аж до болю, коли ти так сильно чогось хочеш, що тобі від цього стає аж боляче.

26 Отож, це—це не є неприродним — прагнути. Спрага — це природно. Це просто щось таке, що Бог дав нам, щоб ми могли, щоб дати нам бажання за чимось. Іноді Бог, також, дав тобі певну башту управління, щось таке, що встановлюється всередині тебе, що—що контролює цими різними бажаннями. І ця спрага, ця башта управління, що встановлюється в людському серці — це щось таке, що Бог дає їй, щоб—щоб попереджувати її про бажання, які необхідні їй.

27 Отож, існують два різновиди спраги. Є спрага, фізично. І є спрага, також, духовно. Я хотів би прочитати це, що сказав Давид, знову.

Душа моя спрагнена Бога, Бога живого. . .

28 Не чогось історичного або чогось такого, що сталося скільки-то там років тому, або—або якоїсь розповіді, яку хтось розповів; але — “Бога живого”, — Бога, що є вічно присутнім. І його душа прагнула того Бога, не чогось такого історичного.

29 Тепер ми знаходимо, Бог дає тобі башту управління, щоб дати тобі те, що тобі потрібно. Отож, башта управління в тобі — це те, що керує тобою. І ця спрага діє на цю упр-. . .башту, башту управління, і каже тобі, в чому ти маєш потребу, говорячи духовно. Башта управління в тілі та в душі, також, є башта управління в тілі, що каже тобі потребу, яка потрібна в твоєму тілі, і воно приноситься тобі через спрагу. Також, є башта

управління в твоїй душі, що каже тобі духовні речі, в яких ти маєш потребу, щось у твоєму дусі, і, і ти за допомогою цього можеш визначити, якого роду життя контролює тобою.

³⁰ Коли ти—коли ти бачиш, якими є твої бажання, тоді ти можеш визначити, за допомогою цього, яке воно оте щось, що в тобі, що створює це бажання, що в тебе. Розумієте, існує певна річ, якої ти прагнеш, і це—і це може сказати тобі в твоїй душі, яким є це бажання, за сутністю спраги, яка в тебе. Я надіюся, що ви зможете це зрозуміти.

³¹ Існує башта управління душі та башта управління для тіла, і кожна башта — це генератор попереджень про чийсь потреби. Кожна кличе за тією потребою, за якою кличе цей генератор, він посилає сигнал попередження.

³² Наприклад, тіло прагне задовольнити бажання, що в тілі, а дух бажає того, що в душі — бажання, і вони часто воюють одне проти одного. Ми знаходимо в цьому, яка велика проблема сьогодні, що надто багато людей намагаються жити поміж цими двома бажаннями. Тому що одне з них бажає того, що від цієї землі, інше бажає того, що з Неба.

³³ Подібно як сказав Павло, описуючи це у Римлянам 7:21: “Коли хочу чинити добро — тоді зло при мені”. Коли ти стараєшся, чи було це коли-небудь у вашому переживанні, Християни? Що коли ти намагаєшся вчинити щось таке, що чогось варте, починаєш докладати певних зусиль, щоб зробити щось добре, тоді ти бачиш, що диявол з’являється і тут і там, просто щоб розстроювати тебе, у всьому, що б ти. . . Та ось одна добра річ, отака. Я б хотів сказати це, щоб Християни знали. Що коли ти—коли ти починаєш щось робити, і щось постійно намагається розстроїти тебе у робленні цього — все одно роби це. Це диявол там, намагається втримати тебе від роблення того, що є правильним.

³⁴ Ось, часто бувало таке, я зустрічав людей, які схильні бути трошки нервовими. Коли вони бачать, що вони намагаються щось зробити, і—і все просто стопорить його з обох боків, вони кажуть: “Це, мабуть, не було волею Господа”. Розумієте? Отож, не дозволяй дияволу брехати тобі отаким чином.

³⁵ Перше — це розібратися, чи є воно волею Бога, чи ні. І тоді, якщо ти хочеш дізнатися, чи Божа то воля — дивися в Біблію. Ось що випробує тебе — Слово Боже; і тоді, якщо ти побачиш, що це є в Божому Слові, щоб тобі робити це.

³⁶ Як-от, наприклад, шукати хрищення Духом Святим. Часто бувало так, я стикався з людьми, казали: “Ну, я шукав Духа Святого, і я просто не міг одержати Його. Я не вірю, що Це для мене. Кожного разу, як я беруся за це — мені погано. І я починаю молитися, якщо я постую — мені погано. А якщо я намагаюся не спати всю ніч, я не лягаю спати — мене так хилить на сон. Я—я ледве ноги переставляю”. Пам’ятайте, це диявол. Тому що намір Бога для тебе — щоб ти мав Святого Духа. Це для кожного, хто воліє.

37 Часто ти знаходиш, коли за тебе помолилися, у зібранні, за Божественне uzдоровлення, потім, наступного дня ти побачиш, без усякого сумніву, що диявол зробить це вдвічі гірше, ніж було днем раніше. Розумієте? Пам'ятайте, це просто сатана намагається віддалити тебе від благословіння, що є в Бога для тебе. Розумієте? Не слухай того хлопця. Розумієте? Завжди продовжуй наполягати.

38 В мене було одне переживання з цим якраз от недавно, по дорозі до Африки. Якщо в мене і був коли-небудь такий час, коли диявол тиснув на мене — це коли повинен був їхати до Африки цього останнього разу. Це стало одним з найкращих зібрань та часів з усіх моїх поїздок за кордон. В мене, я вірю, було зроблено за цей раз більше, ніж будь-коли, коли я був там, крім моєї поїздки на полювання. Я завжди думав був, що ті церкви не хочуть, щоб я був там, і виявилось. . . В мене був лист від когось, що це було, о-о, вони не хотіли, щоб я був там, вся асоціація; і виявилось, що то була одна людина, з друкованим бланком від однієї організації, що сказала: “Ви нам не потрібні”, — він мав на увазі себе та свою родину. Розумієте? А потім, коли я прибув туди. . . Бачите, просто “ми” — це був він та його родина; і то не були ті люди, зовсім ні. Отож, тепер це величезна нива, що відкрита для нас.

39 Ви розумієте, коли Павло сказав: “Коли хочу чинити добро — тоді зло при мені”.

40 Нехай-но молодий навернений прийде цього вечора до вівтаря, десь тут у цій skinі чи—чи там по країні; і пам'ятай-но, завтра, мати розлютиться як ніколи, татко буде геть засмучений, і всі діти в школі. І все піде геть погано, тому що це сатана намагається зробити так, щоб ти повернув назад. Він намагається зігнати тебе з Дороги. “Коли хочу чинити добро — тоді зло завжди при мені”.

41 Тепер давайте-но поглянемо на спрагу, і давайте-но побачимо, чи справді спрага — це природна річ. Були люди, що говорили мені: “О-о, я ніколи не прагнув. Я вірю, що це просто для деяких людей, що хочуть бути Християнами”. О-о, ні. Це неправильно. Насправді це щось таке, що має відношення до кожної людської істоти. Це, безперечно, правда. Коли ми приїхали до цієї країни за ранніх часів, ми знайшли тут індіанців. І індіанці, хоч вони того часу були ідолопоклонниками, вони вклонялися сонцю або чомусь такому. Поки вони є людьми, в них щось є, природна спрага, що кличе за Богом, десь.

42 Далеко у джунглях, якраз от недавно звідти, за чотириста вісімдесят миль від найближчої цивілізації, одне невеличке містечко десь на три тисячі жителів, Байра, у Мозамбіку. Ми знайшли тубільців, які навіть не. . . ніколи не бачили білої людини. Я побачив одну дівчину з тубільців, вона була зовсім без одягу, (кожен з них майже не був одягнений), і вона сиділа на дереві. А я вистежував лева, і там було. . . я почув, як щось немовби як

людська істота, волає. Ця дівчина з тубільців сиділа там, з диким поглядом, тримаючи дитину. І від чого вона налякалася. . . Це єдиний її захист — залізи на дерево, від лева, леопарда або чогось іще, чи якогось звіра. І вона бачила мене і чула, що то була людська істота, та коли вона поглянула та побачила білу людину! Вона ніколи в житті не бачила білої людини, розумієте, і вона налякалася до смерті. Розумієте?

43 Та коли ми знаходимо тих людей, навіть у тому первісному стані там, вони все одно вклонялися. Перед тим, як ми зайнялися левом, вони насипали трохи маісового борошна (це те, що вони їдять) на невеличкий лист і плескали в долоні і приклькали дух чогось такого великого, яке, вони самі не знають, де воно, (подібно як покровитель-святий або щось таке, у католиків) щоб оберігало їх, щоб їх не було вбито під час нападу цього лева.

44 Бачите, це щось природне. Це не є неприродним — прагнути за Богом. Це природне. Це просто щось таке, що ти повинен робити. Бог зробив тебе таким. І це не надлюдина, це просто насправді звичайна людська особа. Це не є чимось особливим тільки для деяких людей.

45 Кажуть: “Ну, я бачив, як деякі люди живуть таким переможним життям, що вони постійно на підйомі, вони хвалять Бога. Якби і я міг почуватися отак”. Що ж, причина, чому ти відчуваєшся отак — це спрага в тобі. І це просто природне. Це для кожної людини — прагнути за Богом.

46 Тепер, візьмемо дещо з природного. Спрага — це перше. Давайте-но візьмемо, наприклад, спрагу за водою. Як Давид сказав тут, спрага за “водою”. Спрага за водою, тілу потрібна вода. І якщо ти не задовольниш ту спрагу — ти помреш. В тебе настане зневоднення, і ти—ти не житимеш. Якщо ти не зможеш дістати води тій спразі, щоб угамувати ту спрагу природного тіла — ти невдовзі помреш. Ти не житимеш довго. Без їжі ти зможеш прожити довше, аніж без води. Тому що ти можеш поститися сорок днів (Ісус постився), я думаю, без—без їжі, але ти не зможеш так довго без води. Ти просто—напросто висохнеш і помреш. Тобі потрібна вода. І—і спрага, що знаходить на тебе, о-о, вона має виявити тобі, що тіло в потребі чогось, щоб йому жити далі. Тілу потрібна вода, щоб йому продовжувати жити. Ти на вісімдесят із чимось відсотків — вода і нафта, в усякому разі, і ти повинен поповнювати ці запаси, щоб тобі жити далі. Як я сказав, якщо ти знехтуєш цим — ти загинеш.

47 Спрага також — це сигнал тривоги. Це будильник, те прагнення. Душа вмикає будильник, невеличкий дзвіночок всередині тебе, що каже тобі, що підкрадається смерть. Що якщо ти дуже скоро не дістанеш води — ти повинен будуть померти. І це стає все голоснішим й голоснішим, поки врешті-решт ти, постійно відкладаючи це, ти помреш, бо то будильник.

48 Подібно як Давид описав це тут у Псалмах: “Як лине та лань до водних потоків, так лине до Тебе, о Боже, душа моя”. Як лине лань до водного потоку!

49 Я часто роздумував, коли читав оце в Давида. Давид був лісовим жителем, мисливцем. І він полював на оленів, звичайно ж. І багато хто з нас, цього дня, полюють на них. Лань — це олень.

50 І ми знаходимо, якщо ви коли бачили собак, дикі собаки хватонуть оленя. І звичайно в них, як у койота, ікло. І він може ухопити оленя якраз над мочкою вуха, ось *тут*, і повисне. Він прокушує оленю горло, і в оленя тоді нема шансів. Та іноді буває так, що собака, подібно як у Африці там, дикий собака вхопить оленя просто за бік, якщо він не влучить у горло. Він вчепиться, вдруге, у бік. І якщо олень досить сильний та досить моторний, він може струсонути собаку.

51 Олень — він швидкіший. Собака підкрадається до нього, коли він не дивиться, і коли він проти вітра від нього, і—і він—він не знає, що поблизу собака.

52 І тоді, коли дикий собака хапне його, якщо він дійсно меткий, він може скинути його. І, та коли собака відлітає від боку, в нього в зубах добрячий шматок оленячого тіла. Або, коли він іноді схопить за горло, він прокусить близько до яремної вени, та не влучить в неї. І олень, коли струшує його, висмикне добрячий кусень м'яса з оленячого горла, тоді починає бігти кров.

53 І тоді собака піде просто по сліду тієї крові, за оленем. І як життя оленя починає вгасати, оскільки кров, котра є потік життя для тіла, як воно починає вгасати, олень слабне. І собака тоді, або вовк — він просто за оленем.

54 Отож, якщо тому оленю не вдасться знайти води! Ось, у воді є дещо таке, що коли олень п'є воду — це зупиняє кровотечу. Та якщо він не знайде воду, щоб прохолодитися, тоді кров струмує дедалі швидше; тому що він біжить, його серце постійно качає. Та якщо він зможе добратися до води — олень житиме.

55 Тепер там є великий урок, розумієте, і Давид каже тут: “Як лине та лань до водного потоку, так лине до Тебе, о Боже, душа моя”.

56 Отож, той олень знає, якщо він не знайде воду — йому кінець. Він просто не зможе вижити. Я часто переслідував їх після того, як поранив був їх. Коли він натрапить на струмок з водою, він перейде його та нап'ється, підніметься на пагорб; спуститься вниз, перетне, поп'є води і піде вгору. Ти ніколи не спіймаєш його з ним, поки він триматиметься того струмочка. Але тільки-но він залишить струмочок, якщо він не зможе знайти інший потік води десь — ти одразу ж спіймаєш його. І тепер олень знає це, тож він залишатиметься просто з водою, де він зможе добратися до неї дуже швидко. Тепер чи могли б ви уявити собі оленя, що задер свого носа вгору, його упіймали десь, де нема води?

57 І він каже: “Як та лань прагне або лине (це спрага) до водних потоків, моя душа прагне за Тобою, о Боже. Якщо я не зможу знайти Тебе, Господи — я загину. Я—я—я не зможу іти, якщо я не знайду Тебе!” І коли чоловік чи жінка, хлопець чи дівчина одержує отаку спрагу за Богом — він щось знайде. Розумієте?

58 Та коли ми підходимо до цього просто начебто як наполовину: “Ну що ж, я схилю коліна і побачу, що вчинить Господь”. Розумієш, ти ще не прагнеш по-справжньому. Повинна бути спрага поміж Життям і смертю, і тоді щось станеться.

59 Олень, також тут він. . . Ми бачимо, що в нього також є іще одне чуття — нюх, яке вмикає в ньому сигнал тривоги, коли його ворог близько. Він володіє, оце створіннячко, певним чуттям, щоб захищати себе. І в ньому—в ньому є невеличкий сигнал тривоги, невеличке дещо, що у нього лоскоче в носі, коли ворог близько. Ти можеш стати по вітру як ворог, і він знатиме, що ти там, і він зник. Іноді на відстані на півмилю, він зможе вчути тебе і забереться геть, або вовка чи якусь небезпеку. Він здатен відчути це, тому що його зроблено так. Він олень за природою. І це відчуття в ньому — це просто те, що Бог дає йому, відчуття в ньому, чим жити.

60 І я роздумував, порівнюючи оленя з людиною, яка прагне за Богом, перш ніж ворог добереться туди. В дитині Божій є дещо таке, що коли тебе одного разу народжено в Дух Божий, приймаєш хрищення Святим Духом, є дещо таке в людині, що може вчути ворога. Візьміть людину, коли вона бере Писання і читає Писання і намагається ввести у те Писання щось таке, що суперечить Писання, людина, яка наповнена Духом Святим, зможе [Брат Брангам клацає своїми пальцями—Ред.] відчути це, одразу ж. Там щось не так. Коли вона опиняється в такому стані, а—а це невеличке відчуття там, його вчинено, щоб оберігати твоє життя. Ти, ти не повинен, ти не повинен ніколи іти ні за чим, якщо тільки це не є точно Слово Боже. Ти повинен залишатися просто точно з тим Словом. І, тепер, і ми в безпеці з тим відчуттям, поки ми в Святому Дусі.

61 Ти можеш почати читати, і як-от, наприклад, хтось скаже, і я почну читати у Марка 16, і скажу: “І ці ознаки супроводжуватимуть тих, хто вірує: Іменем Моїм демонів будуть виганяти; говоритимуть новими мовами; чи візьмуть змії, чи вип’ють що смертоносне — не зашкодить їм; якщо покладуть руки на хворих — ті видужають”.

62 І ось, потім, ти бачиш, як людина піднімається там і каже: “Отож, це було для апостольського періоду”. Це, тепер, одразу ж, якщо ти приймаєш Святого Духа — тебе було наділено тим чуттям. Воно вмикається. Там щось не так. Розумієте? Вони намагаються якось докладно це пояснити, що це для іншого дня, що тобі насправді не потрібно оте все сьогодні. Але Ісус сказав: “Ці

ознаки супроводжуватимуть тих, хто вірує”. Розумієте, там є щось таке невеличке, що вмикається в тобі, невеличкий дзвіночок, коли знає, що це неправильно і що це — шлях смерті.

⁶³ Тому що, Ісус сказав: “Якщо ми додамо одне слово до Цього чи віднімемо одне Слово від Цього — нашу частку віднято з Книги Життя”. Бачите, жодного місця Писання. Ми повинні брати Його саме так, як Воно написано. І Бог пильнує за Своім Словом, щоб виконати Його, і ми знаємо, що Воно має бути ідеально правильним.

⁶⁴ Отож, тому то, не має значення, що скаже церква, що скаже хтось інший, якщо тебе народжено від Духа Божого — ти став частиною Біблії. Бог сказав Єзекиїлу, він, пророк. Він сказав: “Візьми цей сувій та з’їж його”, — тоді пророк та сувій стали частиною один одного. І це є віруючий, коли він приймає Святого Духа; Святий Дух написав Біблію, а Дух Бога — це Слово Бога. “Мої Слова — це Дух. На початку було Слово, і Слово з Богом було, і Слово було Бог. І Слово зробилося тілом та перебувало посеред нас”. Євреям 13:8: “Він є той самий вчора, сьогодні та навіки”. І коли ти — частина того Слова, о-о, тоді нехай-но тільки з’явиться щось таке, що суперечить тому Слову, [Брат Брангам декілька разів клацає своїми пальцями—Ред.] там одразу ж ввімкнеться маленький дзвіночок. Розумієте, Він повинен попередити тебе, що наближається смерть. Ми ніколи не повинні чинити такого. Є також. . .

⁶⁵ Оці спраги є просто природними. Вони природні для Християнина. Вони природні для людської істоти.

⁶⁶ Є також прага успіху. Так багато людей сьогодні, як ми дисциплінуємо заради цієї спраги! Ми тільки-но помітили, там відкрився університет. І ми вступаємо туди, і люди витрачають тисячі доларів, щоб послати своїх дітей до школи та—та до університетів та коледжів і так далі, щоб набути освіту — “Щоб бути успішним, — вони називають це, — в житті”. Але тепер я нічого не маю проти цього, це все гаразд. Але, як на мене, можна осягнути всю науку в світі, і все одно в тебе не буде правильного успіху. Це так. Тому що це просто тимчасово зробить для тебе тут все трошки легшим. І е. . . Та коли ти помреш, ти залишиш оце все за собою, і оця вся економіка, що в нас.

⁶⁷ Я говорив був яюсь, у Феніксі. Непогано було б прочитувати це знову, що: “Вся ця сучасна цивілізація, освітня система цілком, наукова програма цілком — вся суперечить Слову Бога та Його волі”. Цивілізація є цілковито. . . У світі, що прийде, ніколи не буде цивілізації, що подібна оцій. Це спотворена цивілізація. У Бога була Його перша цивілізація на землі, коли Він прорік Своє Слово, і вони з’явилися, кожне насіння за своєю подобою, і в тій цивілізації там не було смерті, хвороби, скорботи. А нині ми беремо те, що в науковому світі, що було вміщене туди, щоб тримати його разом, і спотворюємо це у щось, і воно приносить смерть.

68 Подібно як атомна бомба. Я не знаю формул отого всього, але я можу сказати це неправильно. Вони беруть уран, щоб розщепити молекулу, і молекула розпадається на атоми. Що воно робить тоді? Воно просто приводить до цілковитого розпаду, майже, просто знищує. Все, що ми робимо!

69 Ми беремо ліки, складаємо цю формулу з цієї формулою, щоб виликувати *оце*, і вводимо це в нас. І що ми робимо? Ми руйнуємо щось інше.

70 Отож, я думаю, ви читаєте, читали “Рідерз Дайджест” за минулий місяць, де сказано, що: “В цьому столітті, за якого ми живемо, що молоді чоловіки та жінки досягають середнього віку, коли їм двадцять-двадцять п’ять років”. Подумайте—но про це. Молоді дівчатка у менопаузі, в двадцять, в двадцять два, в двадцять три роки — середній вік. Ви розумієте, що вчинило це — це ота гібридна їжа та всіляка дурниця, яку ми їмо. Розумієте, то оця дурниця, їжа та життя, яким ми живемо. Науковці принесли це нам, і, роблячи це, вони вбивають вас.

71 Я був ув Африці, де я бачив тих хлопців, що ніколи в житті не приймали ані краплі ліків. Вони їдять м’ясо, в якому завелися черв’яки. Вони пили воду з водойми, що, здавалося, вбила б й вола. І я стріляв у ціль з відстані двохсот ярдів, і я не міг розгледіти її через бінокль сім на п’ятдесят. І чоловік мого віку стояв там, говорив мені, куди влучило, незброєним оком. Отож, якщо вся ця сучасна культура зробила щось. . . Я відчуваю, якби в мене були його очі та його шлунок, я був би досить—таки здоровою людиною. Так.

72 Але ось воно, ви розумієте, це те, що наука, освіта, цивілізація — нас зруйновано цим. Ми руйнуємо самі себе. Це почалося у Еденському садку і продовжується по сьогодні. Але, прагнення успіху!

Потім, ми прагнемо спілкування. Ми йдемо, ми бажаємо спілкування.

73 Це як молодий чоловік та молода жінка. Тепер, це не є не обов’язковим чи (я маю на увазі) неприродним — молодому чоловіку та молодій жінці любити одне одного. Це прагнення любові. В їхньому віці, і вони—вони люблять одне одного. І це не є неприродним, це звичайна природна річ, щоб їм чинити це.

74 Тепер ми знаходимо багато чого, в житті, яким ми живемо в природному тілі, чого ми прагнемо. Це просто щось таке, що встановлюється в нас. Ми хочемо чинити це, ми цілком відчуваємо, що це необхідно. І це є необхідним — щоб нам чинити це.

75 Ми знаходимо, що багато жінок, за цих днів, прагнуть краси. Отож, нема жінки. . . Це природна річ для жінки — прагнути бути вродливою. Це—це її даний Богом інстинкт, і—і її краса, що Бог дає їй для її пари. І тепер ми бачимо, що жінки хочуть бути

такими. Чому так? Це просто тому що це щось таке, що Бог дав їй. І це не є неправильним — жінкам бути вродливими. Вони повинні бути такими.

⁷⁶ І, ви знаєте, вони є єдиним створінням, де—де самка красивіша за самця — це в людській расі. Будь-яка інша тварина, порівняйте корову з биком, олениху з оленем, курку з півнем, пташку—мати з пташкою—батьком, завжди ви побачите, що самець — він великий та гарний. Але щодо людської раси, виявило, ось куди прийшло спотворення — це навпаки; і якраз жінки настільки вродливі, і вони пристрасно жадають бути вродливими.

⁷⁷ Не як деякі з оцих химерних створінь, що ми бачимо на вулиці цього дня; ні, ні, не така врода. Ні. Це найжахливіше видовище, що я коли-небудь бачив у своєму житті. Так, панове. Це спотворення, що спотворює правдиву спрагу.

⁷⁸ Отож, правдива спрага, що повинна бути в жінки, це було б “прикрашати себе у скромному убранні і мати дух, подібний Христові”. Перше Тимофію 2:9. Отож, ось якою повинна прагнути бути жінка. Отож, якщо ти хочеш бути вродливою — ось те, що робить тебе вродливою, розумієте — це подібний Христові дух, і одягнена в скромне убрання.

⁷⁹ Ох, просто жах, деякі з цих людей сьогодні там на вулицях! Ти не зможеш відрізнити чоловіка від жінки, і це—це найжахливіше видовище, що ти... я не, це—це... я—я ніколи не бачив нічого подібного цьому, подібного людським істотам. Це вже не людина. Очі підведені вгору ось *так*, і, ви знаєте, оті кумедні очі, як у ящірки, і увесь їхній кумедний одяг. Та, ох, це навіть не... Все настільки несхоже саме на себе, вони навіть не схожі на людських істот. І деякі з тих хлопців тут, чуба начёсано вниз, сестрині бігуді спереду *отут*, ви знаєте, ох, то цілковите спотворення! Це так. Це—це—це сатана, а сатана — він є спотворювач.

⁸⁰ Коли Бог створив усе в Еденському садку, воно було чудове, потім прийшов сатана та спотворив. Сатана не може нічого створити. Є лише один Творець — це Бог. Але сатана спотворює початкове творіння. А тепер він увійшов (про це я хочу говорити сьогодні) у спотворення початкового творіння прагнення.

⁸¹ Отож, жінка, як я вже сказав раніше, хоче бути вродливою. В ній щось є, що вона є жінкою, і вона хоче бути такою.

⁸² Але те, які вони на вулиці сьогодні, підстрижені як чоловік, вдягнені в чоловічу одіж; і потім чоловік бере, вдягає жіночу одіж, і зачіска як у жінки. Розумієте, це спотворення, оце все! Ваша їжа спотворена. Ваше життя спотворене. Ваша спрага спотворена. Ваше бажання спотворене. Це день спотворення!

⁸³ Я говорив був тут, нещодавно, про *Еден сатани*. Богу потрібно було шість тисяч років, і створив досконалий Еден. Сатана прийшов та заплив ті насіння та знівечив їх. Тепер в нього шість тисяч років, і в нього є свій власний науковий Еден, знову таки на перекрученні правильного.

84 І це століття гібридизації, гібридизації. Вони навіть добралися до церков сьогодні, поки вони не стали гібридом. Це так. Вони пролазять сюди, вони просто відвідують церкву, це лóżа замість церкви. Церква — це місце, куди люди сходяться та вклоняються Богу в Дусі та в Правді. А сьогодні це лóżа. Ми підемо туди та проведемо час, потиснемо руку один одному, поспілкуємося, вип'ємо чорної кави в задньому приміщенні, потім підемо додому до наступного тижня, і ми виконали свій релігійний обов'язок.

85 Отож, це спотворене століття. І сатана спотворює оці спраги, які Бог вклав у вас, щоб прагнути. Сатана спотворює їх. Отож, якщо ви хочете пізнати правильне, спотворення. . .

86 Якщо ви, жінкі, бажаєте бути вродливими, візьміть Перше Тимофію 2:9, це оте — “прикрашати себе у скромному убранні—убранні, з духом, що подібний Христові, м'які, що підкоряються своїм чоловікам”, і так далі. Ось як ви повинні прикрашатися — вашим життям, яким ви живете.

87 Він спотворює правдиву природу Бога і правдиву спрагу Бога, тіла й душі, через хіть за гріхом. Гріх, спотворення! Тепер, ми бачимо, людина сьогодні, те, як вони прийняли те спотворення; прагнення за Богом, прагнення бути вродливими та всі ці прагнення. Тому що, за водою, вони перевернули це у задоволення цього пияцтвом. Прагнення радості, кожен хоче мати радість; прагнення спілкування; всі ці великі прагнення, які Бог вклав у нас, щоб ми прагнули за Ним. Бог зробив так, щоб ви прагнули Його, а ми намагаємося задовольнити це спрагою якогось іншого роду, якимось іншим різновидом спотворення правильної спраги. Бачите, як воно у звичайному? Бачите, як воно у духовному? Ми думаємо, поки ми приєднуємося до церкви, то—то це і все, це все, що ми повинні зробити. Що ж, це абсолютно неправильно. Ні.

88 Бог хоче, щоб ти прагнув за Ним! “Як та лань прагне до водного потоку, душа моя прагне Тебе, о Боже”. Бачите? Бачите?

89 І ось, якби той олень, що линув до потоку води, що якби хтось підійшов, і ще один олень-приятель міг би там підійти та сказати: “Слухай-но, я скажу тобі, що я—я міг би зробити. Я знаю, тут є одна мулиста ковбана”. Що ж, олень не захотів би цього. Він, це не принесло б йому ніякої користі.

90 І ніщо не зможе вдовольнити ту спрагу, що в людській істоті, поки не ввійде Бог. Він повинен мати Це або померти. І ніхто не має права намагатися втишити чи задовольнити ту святу спрагу, що в ньому, речами цього світу. Ні, панове. Чинити так — безбожно. І якщо ти прагнеш Бога — не обмінюйся рукописаннями з проповідником і не записуй свого імені в книгу. Якщо ти прагнеш Бога, єдине, що повинно задовольнити це — це зустріти Бога. Якщо ти прагнеш Бога, це єдине, як ти можеш зустріти Його — це зробити це.

91 І потім там є велика небезпека, також, якщо ти не дивишся за тим, що ти робиш в той час. Якщо ти прагнеш Бога, будь певен, що

саме Бога ти знайдеш. Розумієш, будь певен, що задоволено якраз твою спрагу. Та якщо сатана спромігся збочити тебе від цих природних апетитів, і він це зробить, якщо зможе, він—він просто змусить тебе намагатися бути задоволеним.

⁹² Чоловік виходить з дому, щó змушує людину напиватися? Це тому що вона стривожена та змучена. Їй чогось не вистачає.

⁹³ Я був у Майо, тут нещодавно, і я був там на інтерв'ю. І тоді було сказано, що, говорили про пияцтво, і я сказав їм, що мій батько пив.

Сказав: “Що змушувало його пити?”

Я сказав: “Я не знаю”.

⁹⁴ Він сказав: “Це тому що було щось, що (він) не задовольняло його, і він думав, що він міг би випити, щоб викинути це з голови”.

⁹⁵ Я одразу ж вловив це, розумієте. Це дійсно був Бог — єдине, що може вдовольнити ту спрагу. Сам Бог — це єдине, що може вдовольнити ту людську спрагу — це прийняти Бога.

⁹⁶ Отож, сатана бере ці речі, як я сказав, та спотворює їх. Тоді, якщо ти—якщо ти. . .Якщо ти не даси тій спразі правильне місце у своєму житті і не прагнутимеш і не візьмеш все те, що Бог передбачив для тебе, чим зупинити ту спрагу, вгамувати її, тоді сатана поведе тебе до якоїсь з його застоєних вигрібних ям цього світу. Ти десь повинен мати це. Якщо ти не зможеш знайти їжі — ти будеш їсти й з помийного відра. Розумієте? І якби ти—якби ти не зміг знайти води, і ти б помирав — ти питимеш хоч з якої водойми, бо ти гинеш.

⁹⁷ Але для цього нема причин, коли ти прагнеш за Богом, тому що Бог — це живий Бог, не щось таке історичне. “Душа моя прагне Тебе — живого Бога”, — Чогось такого, що видає живі води, Чогось такого, що вдовольняє.

⁹⁸ Є ще одна природа, природна, саме природна спрага, в тій спразі душі. Ви скажете: “Брате Брангаме, чи є та спрага душі, чи є вона природною?” Так, це природно — щоб душа прагнула. І це тому що Бог створив тебе таким — таким, щоб ти прагнув Його. Він хоче, щоб ти прагнув за Ним. Отож, Бог створив тебе таким. Він не повинен був створювати тебе таким, але Він зробив це. І якби Він не створив тебе таким, щоб ти прагнув, тоді була б відмовка біля Бар'єру на Суді, сказати: “Я—я—я ніколи не прагнув Бога”. Але, відмовки нема — ти прагнеш. Ти обернеш це у щось; ти, можливо, обернеш це у свою дружину, ти, можливо, обернеш це у своє авто, ти, можливо, обернеш це у щось інше, ти, можливо, ходитимеш до церкви і намагатимешся вдовольнити це. І я нічого не маю проти ходіння до церкви, але це не є тим вдоволенням. Це — знайти Бога, живого Бога, Бога Неба, в твою душу, що вдовольняє те жадання та прагнення, якого ти жадаєш.

⁹⁹ Отож, тому що Він створив тебе таким, щоб ти міг прагнути за Ним, за Його спілкуванням. Отож, є істинна спрага за

спілкуванням. Тепер нам подобається зустрічатися один з одним. Ми робимо це сьогодні. Ми зустрічаємося тут разом цього вечора, бо нам подобається спілкуватися, один з одним. Чому ми це робимо? Бо в нас є щось таке, що ми хочемо зустрічатися один з одним. Це просто природне. І от ми зустрічаємося тут на спільному ґрунті, а саме — бо ми всі прагнемо Бога. Розумієте? І тоді ми зустрічаємося тут на цьому постійному спільному ґрунті спілкування тут. В церкві сьогодні тут може бути багато різних деномінаційних поглядів і так далі; та коли справа доходить до тієї спраги — ми можемо зустрічатися на спільному ґрунті, одному ґрунті: ми всі прагнемо. Одні, можливо, вірять у окроплення, інший — в хрищення, а хтось — у обливання або таке інше; та коли справа доходить до спраги за Богом — ми—ми приходимо на одному взаємному ґрунті. І Бог створив нас такими, щоб ми робили це — прагнули за Ним та за Його спілкуванням. Я не знаю нічого. . .

¹⁰⁰ Коли я був малим хлопчиком, я пам'ятаю, що я виріс в дуже бідній родині. І я пам'ятаю, як часто бувало таке, що я хотів піти погуляти з друзями. Я не міг вдягнутися так, щоб піти в якесь пристойне місце. Але, я—я не знаю, є щось таке в людях, що мені подобалося. Мені подобалося бути з ними. Але я був, більш чи менш, тим, кого називають — чорна вівця. Та коли я одержав спасіння та знайшов у собі оте Щось, за чим я прагнув, Товариша, Того, Хто був би мені другом, Того, на Кого я міг би покластися, Того, з Ким ти можеш присісти та обговорити всі свої негаразди. І коли. . . Я знайшов оте справжнє правдиве задоволення, коли я знайшов Ісуса Христа, Того справжнього правдивого Задовольняючого, Хто забирає геть всі—всі. . . вгамовує всю ту спрагу та дає тобі Щось таке, що—що, здається, що нема просто нічого, що замінило б Його.

¹⁰¹ І тепер як сатана старається спотворити це вдоволення душі, ту спрагу для душі! Він старається дати тобі все, щоб задовольнити це. І він настільки оманливий в ці дні спотворення. Це спотворений світ. Це спотворена раса. Це спотворені люди. Все спотворено, і спотворювалося настільки поступово, що це стало найоманливішим століттям, в якому жила людська істота. Воно більш оманливе, аніж будь-коли.

¹⁰² Отож, ви просто—ви просто не можете уявити, якою оманливою стала країна, навіть з нашими ж братами, як американці.

¹⁰³ Я говорив був якось недавно. Я був у лісі кілька тижнів тому і знайшов пачку з—під цигарок, що лежала там у лісі. І там на ній було написано: “Фільтр мислячої людини”. І я пройшов там трошки далі лісом, і я повернувся; в мене не виходило з голови — “Фільтр мислячої людини, та смак людини, яка палить”.

¹⁰⁴ Що ж, я був на Всесвітньому Ярмарку, декілька років тому, пам'ятаю, як в них там був той Юл Брайнер та інші, коли вони

робили по́кази з цигарками. І як вони взяли той дим та протягли це по шматочку мармуру та взяли ватний тампон та вигрібли звідти той нікотин та нанесли це на спину пацюка. За сім днів його настільки вразило раком, що він не міг піднятися на лапи. Розумієте, від однієї цигарки! А потім вони показали, як це, коли воно проходить до людських легенів. Деякі з них кажуть: “Я не затягуюся. Я просто випускаю це через рот”. Показує, як це проходить у слину і проникає просто туди так само, в горло, розумієте.

¹⁰⁵ А потім цей чоловік сказав: “Ви розумієте, так багато говорять про фільтр”. Він сказав: “І ось, якщо в тебе є бажання, — це спрага, ви розумієте, — бажання випалити цигарку, одна звичайна цигарка може задовольнити це бажання на якийсь час. Але якщо в тебе фільтр — потрібно чотири цигарки, щоб задовольнити, — сказав, — бо ти дістаєш тільки одну чверть того диму”.

¹⁰⁶ І сказав: “Смак людини, яка палить”? Розумієте, не буває диму без смоли. А коли ти одержуєш смолу — ти одержуєш рак. Тож ось воно й є, розумієте, це—це просто крутість. І я думаю про тютюнову компанію, що в цій країні, і—і вона живе за рахунок цієї країни, і потім з отакими-от плутошами, щоб геть дурити американських громадян, щоб обманювати їх. Фільтр мислячої людини? Це просто крутість, щоб продати побільше цигарок.

¹⁰⁷ Потім я подумав про це: “Фільтр мислячої людини, — я подумав, — це непогана ідея”. Отож, існує фільтр мислячої людини — це оця Біблія. Фільтр мислячої людини візьме оцей Фільтр. Він дасть смак праведної людини. Розумієте?

¹⁰⁸ Отож, ти не зможеш протягнути гріх через сторінки цієї Біблії. Ні, Вона зупинить його. Вона відфільтрує його. І ось, ти можеш піти до церкви і просто прийняти все що завгодно, але ти не зможеш пройти через цю Біблію та мати гріх. Вона такого не зробить. Вона відфільтрує увесь гріх, і Вона дає смак святої людини. Тому що якщо людина думає, що вона хоче бути святою і бути як Бог і бути сином чи донькою Бога, тоді вона хоче правильний різновид Фільтру. Тож Він зупинить увесь гріх на цьому боці Біблії, і Він може провести тільки Святого Духа через Біблію, який написав Біблію. Це смак святої людини, мати цей Фільтр мислячої людини.

¹⁰⁹ Отож, ми знаходимо, наскільки воно оманливе сьогодні. Матвія 24:24, Ісус сказав: “За останніх днів, що, два духи будуть настільки близько схожі, що вони звели б самих Обраних, якби це було можливо”. Наскільки близько! Наскільки, який обман правильного й неправильного, ми маємо сьогодні!

¹¹⁰ Навіть в нашому—в нашому уряді, в нашій політиці, в нас—в нас навіть нема людини, чию кандидатуру ми могли б висунути на політичного діяча, який доценту стоятиме за те, що він вважає правильним. Де те, що було у наших Патрика Генрі та Джорджа

Вашингтона та Авраама Лінкольна сьогодні? Точно як сказав наш президент там: “Отак, якщо вони хочуть комунізм — в них він буде, чого б люди не забажали”. Якщо це не та людина, що не висловить свої переконання! Людина, яка стане на принцип, яка стане на тому, який принцип...просто хоче йти шляхом найменшого спротиву.

111 І такими ось стали люди, в церкві. Вони хочуть прийти приєднатися до церкви, і вони кажуть: “О, ну, ось—оце воно, я—я тепер приєднався до церкви”. Ти намагаєшся задовольнити ту велику святу спрагу, яку Бог вклав в тебе, ту Башту управління, що намагається звернути тебе до правильного, а ти намагаєшся задовольнити це приєднанням до церкви, цитуванням віровчення або чимось подібним. В той час як ніщо, крім самі Присутності та наповнення Богом Самим у твоєму житті — оце задовольнить її.

112 Він не задовольниться віровченням. Ти ніколи не протягнеш віровчення через ту Біблію. Ні. Там нема навіть Апостольського Віровчення, так званого, ніколи не пройде Там. Покажіть мені в Біблії, де Апостольське Віровчення каже: “Я вірю в Святу Римо-Католицьку церкву; я вірю в спільність святих”; коли Біблія сказала: “Є один посередник між Богом та людиною — це Людина Христос Ісус”. Ти ніколи не протягнеш те через Біблію.

113 Ти ніколи не протягнеш всі ці танці та шорти та все інше, що люди чинять сьогодні, ці твісти та ватусі та оце все, через Боже Слово. Ти ніколи не протягнеш цей сучасний напрям цивілізації через ту Біблію. Вона проти цього. Розумієте? А ти намагаєшся вдовольнити ту спрагу, але, розумієте, це...Ця Біблія задовольнить лише смак праведного чоловіка чи жінки. Цей Святий Дух, з якого вони сміялися та сказали: “Ти з’їхав з глузду”. Але Це задовольняє те жадання, оте щось, про що цей світ не має ніякого уявлення. Вони спотворили себе, від правдивого хрищення Святим Духом та від Слова Божого (до чого?) до вигрібних ям, вигрібних ям церкви, догм та віровчень та—та деномінаційних розбіжностей і так далі.

Скажеш: “Ти Християнин?”

114 “Я методист. Я баптист. Я пресвітеріанин”. Для Бога це анічого не означає, анічого. Ти не зможеш протягнути оте все через Божу Біблію тут. А ти намагаєшся вдовольнити ту святу спрагу, що Бог дає тобі — прагнути за Ним. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

115 Отож, ви знаєте, що Давид сказав тут: “за живим Богом”. Тепер — “На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово зробилося тілом та перебувало поміж нас”. В такому разі не може бути ніякого задоволення, поки це Слово, котре є Бог, не стане в тобі живим, тоді ти бачиш, що Сам Бог виконує обіцянки, які Він дав у Біблії.

116 І ось, в нас є різні тлумачі Біблії. Одна церква тлумачить її ось *так*, інша ось *так*, а інша ось *так*. Деякі не приймають нічого, крім

маленької Її часточки; деякі візьмуть *отут* і *отам*, шматочок з Неї. Але Бог є тлумач Сам Собі. Коли Він дає обіцянку та виконує Її — це тлумачення цього.

117 Якби я пообіцяв вам, що я буду тут сьогодні, і ось я тут — це виконання моєї обіцянки. Якщо я сказав, що зустрінуся з вами вранці, і я там — це моя обіцянка. Нема ніякої потреби вигадувати якісь інші виправдання — я маю бути там.

118 І коли Бог обіцяє, а потім приходить і виконує ту обіцянку — це тлумачення обіцянки. І я закликаю будь-кого прийняти Бога за Його Словом та побачити, чи не є кожне Слово в цій Біблії Правдою. Це так. Ось чим є та спрага там.

119 Ти скажеш: “Якби я жив за днів Ісуса, я зробив би ось *так* і ось *так*”.

120 Що ж, ти живеш за Його днів. Що ми робимо з цим? Що ми робимо? Ти скажеш: “І що?” Ти зробив те, що, можливо, зробили фарисеї. Вони належали до церкви, та відкинули Ісуса Христа.

121 Ми постійно кажемо сьогодні, люди намагаються говорити: “Ми порівнюємо. Ми повинні порівняти листочок Біблії з листочком Біблії, місце Писання з місцем Писання”. Це не є Правдою. Ні, це не є Правдою. “Оце грецьке слово означає *оце*, а *оце* означає *оте*”. Самі греки, ще на Нікейській раді, та їхні писці там, в них були різні форми. Один вірив ось *так*, *оцей* грецький вчений мав на увазі *оце*, а інший сказав, що *отой* мав на увазі *оте*. І вони сперечалися над Нею. Нам не потрібно тлумачення грецьких вчених чи грецьких слів.

122 “Знати Його — це Життя”, — Особу, Самого Христа! Не порівнюючи. Це об’явлення, на якому Бог побудував Свою Церкву. І якщо ми не будуємо на тій самій Церкві... Біблія сказала: “Авель, вірою!” А віра — це Божественне об’явлення. Розумієте, віра — це Божественне об’явлення. Гаразд. В такому разі Оце все будується на об’явленні, і якщо тільки це не відкрито тобі! Ісус сказав: “Дякую Тобі, Отче, що Ти втаїв оце все від премудрих цього світу та відкрив це немовлятам, таким, що навчатимуться”. Розумієте, тепер, *оте* все побудоване там, ти маєш знати Особу!

123 І ти не зможеш вдовольнити це приєднанням до церкви. Ти повинен знайти Особу — Бога Самого, котрий є Слово та—та тлумачення Самого Себе сьогодні, обіцянок, які Він дав сьогодні. Люди, яких Він збирався мати за цього дня — “Церква, що не має ні плями, ні вади”, — не маєтья на увазі деномінація; маютья на увазі люди, окремі особи, що не мають ані плями, ані вади. “Будуть двоє в ліжку — одного Я візьму, а одного залишу; двоє на полі — одного Я візьму, а одного позоставлю”. Та коли Бог, *ота* свята спрага, щоб бути як Він, і тоді ти бачиш, що Його Слово — в тобі, підтверджуючи Себе, що ти — Божий слуга. Що б не говорив Бог — ти тримаєшся просто цього, тоді ти йдеш через правильний процес тоді, щоб задовольнити ту святу спрагу, що в тобі.

124 Ох, звичайно ж, люди сміятимуться з тебе та казатимуть: “Ти з’їхав з глузду. Ти збожеволів”. Але пам’ятайте, від чого вони п’ють, розумієте. Дивіться, де вони. Чи могли б ви уваяти собі великий артезіанський колодязь, що викидає струмисько якісної води, а хтось там біля однієї з тих ям отам, з мертвими головоастиками та віровченнями та всім іншим, що знаходиться там, п’є там, піднімає очі та глузує з тебе? Ох! О-о, він не знає, він не знає, біля якого—якого тамуючого спрагу Поточку ти живеш. Це точно так.

125 В нас є живий Бог. Не той, хто помер дев’ятнадцять століть тому та залишився в могилі, але Той, Хто воскрес знову. Євреям 13:8 говорить: “Він є той самий вчора, сьогодні та навіки”. Той самий Дух Святий, що злинув за Дня П’ятидесятниці — це той самий Дух Святий, що перебуває зараз тут. Він є вдовольняюча Частка, бо Він є Слово. Це так. Дух Святий написав Слово, Він витлумачує Слово. Біблія сказала, у Другому Петра, що Святий Дух написав Біблію — “Мужі в давнину, ведені Духом Святим, писали Біблію”.

126 Отож, ти не зможеш цього зробити, ти не зможеш вдовольнити ту святую спрагу нічим меншим, аніж Самим Богом, що живе в тобі, в Особі Святого Духа. Освіта, культура, приєднання до церков, декламування віровчення, піти приєднатися до певного братства; всі ці речі — то дуже добре, але воно абсолютно не зупинить ту святую тишу, ту—ту святую спрагу, точніше, не втишать тієї святої спраги.

127 Одного вечора я слухав Біллі Грема, великого євангелиста. І я кажу вам, я тепер молюся за нього більше, аніж будь-коли, коли я побачив, як він справді відчитує їх за це, за те, як вони вчинили. Він сказав: “Та група духовенства йшла туди, з комірцями круг ши!” Йшли туди, де їм взагалі нічого було робити, совали свого носа у щось. Але вони йшли туди, [Брат Брангам плескає в долоні—Ред.] плескаючи в долоні та притупцюючи. Авжеж, вони виглядали як несвященники-стрибуни. Отож, розумієте, але вони одержали щось таке, у що вони—вони вірять. Вони одержали щось, це збуджує душу. Вони одержали щось таке, чим були збуджені. Якесь жінка пішла та засунула свою голову у щось там, а вони подумали, що вона мучениця, а вона не мала ніякого права бути в цьому. І ось ми бачимо, що в цих чоловіків [Брат Брангам плескає в долоні] було щось таке, від чого вони могли плескати в долоні. Вони були щасливі. Вони щось робили.

128 Що ж, якщо ти можеш чинити це заради якогось принципа, що, як ти думаєш, є просто тут; і потім стоїш у церкві, і хтось плесне в долоні чи притупне ногою, диякони виведуть їх за двері. Розумієте, вони звернули своїх людей до нечистих вигрібних ям віровчення та деномінації, замість того, щоб годувати їх благословенним святим Словом Бога, що передане Силою воскресіння Ісуса Христа.

129 Розумієте, вони намагаються, щоб, вони вгамовують свою спрагу тим, що кажуть: “Я — доктор *Такий-то*”, — або що закінчили певну семінарію чи певну школу. Але це нічого не означає, нічого. Але, ви розумієте, вони, вони намагаються задовольнити самих себе, кажуть: “Отож Бог візнає мене, тому що я Його пастор. Бог візнає мене, тому що я святий отець *Такий-то* чи єпископ *Такий-то*”, — або—або щось таке. Вони намагаються вдовольнити свою спрагу там, коли так не можна робити. “В мене диплом д. ф., д. п. [доктора філософії, доктора права.—Прим. перекладача]. В мене диплом бакалавра гуманітарних наук. В мене є *оце*”. Це все гаразд. Але, як на мене, це просто означає, що ти ось на стільки-то став далі від Бога. Це так. Настільки ж далі від Бога, увесь час!

130 Бога ти пізнаєш тільки через переживання. Ти не зможеш внести Це в себе через освіту. Воно вріджується в тебе! Це щось таке, що Бог дає тобі. Освіта не має до цього ніякого відношення. Один з найвеличніших мужів Біблії не міг навіть написати свого імені — святий Петро. Це точно так, він та Іван, Біблія сказала: “Вони обидва були невчені та прості”. Але Ісусові було вгодно дати йому ключі до Царства, бо він прагнув за Богом. Амінь. Прагнення за Богом, за спілкуванням. Так, панове. О-о, подумати тільки!

131 Я думаю про Ісаю, про того молодого чоловіка, о-о, хорошого молодого чоловіка, він був там у храмі, одного дня.

132 Великий цар, і він не зводив з нього очей і думав, що то один з найвизначніших мужів. Що стосується цього, він був визначним мужем. Його виховували хороші батьки, порядна мати і тато. Та коли він вийшов, його політика була чистою, і він все впорядкував з Богом. І Ісая дивився на нього і думав, що то визначний муж, поставив його за приклад. Але не став (ніколи) нікого з людей, крім Людини Христа Ісуса, собі за приклад. Всі люди впадуть. Невдовзі він дійшов до такого: він був—він був царем, але він спробував зайняти місце священника та увійшов до храму, і його було вражено проказою.

133 Тоді Ісаю був увесь занепокоєний, тож він пішов до храму і він почав молитися, він подумав, що піде туди та помолиться якийсь час. І тепер, дивіться, той муж був пророком; але там у храмі був молодий чоловік, він волав до Бога, одного дня, і перед ним зійшло видіння. І коли це сталося, він побачив Анголів, Херувимів, з Їх обличчями, що були покриті Їх—Їх крилами, і Свої ноги покривали, а двома крилами літали. І Вони літали взад і вперед, туди й сюди храмом, кликаючи: “Свят, свят, свят Господь Бог Всемогутній”.

134 І Ісаю, та велика спрага, що була в нього, він—він, можливо, був навчений. В нього—в нього, мабуть, була непогана освіта. В нього було чудове уявлення щодо того, яким слід бути Богу. Він—він чув священників. Він перебував у храмі. Його було

виховано, щоб бути віруючим, але, розумієте, він ніколи раніше не стикався з Цим обличчям до обличчя. Розумієте? В нього—в нього було бажання чинити правильно. Він хотів бути правий, але в нього просто був освітній бік. В нього був богословський бік Цього.

¹³⁵ Та коли він опинився там у храмі того дня, і він побачив цих Херувимів, що розмахували цими крилами туди й сюди, і усвідомив, що ці Анголи служили перед обличчям Бога. І ті Анголи не знають навіть, що таке гріх, і, щоб стояти в Присутності Бога, Вони повинні були покривати Свої святі обличчя, щоб стояти в Присутності Бога. Тоді той пророк заволав: “Горе мені, бо я людина з нечистими вустами. Все моє богослов’я, богослов’я та все інше, чому я був навчався, все моє чудове уявлення, що я мав про Бога, я тепер обличчям до обличчя з цим”. Він сказав: “Я людина з нечистими вустами, і живу я з народом, в якого нечисті уста”. Всі їхні навчання законам та все інше, що вони робили, ніколи й не досягало того рівня, коли він опинився у Присутності Бога та побачив Бога на власні очі; та Його одяжі, коли Він сидів на Висоті, в Небесах. І ось він там, обличчям до обличчя з реальністю. І він заволав: “Я людина з нечистими вустами, і живу я поміж нечистого народу”.

¹³⁶ І тоді сталося так, що Херувим взяв щипці та вугіль Вогню з вівтаря і торкнувся тих нечистих вуст. І обернув його з боягуза, тобто, з освіченого мужа, з вчителя — в пророка, через якого могло промовляти Слово Бога. Авжеж, поки він був у Присутності Божій, То було дещо інше. Та спрага, що була в нього, досягла тоді такого рівня, що він наповнився Цим.

¹³⁷ І дозволь мені сказати тобі, друже, мені все одно, до скількох церков ти приєднаєшся, скільки імен ти запишеш, якою дорогою ти підеш, і чи окропили тебе, охристили, чи ким би ти не був; поки ти не зустрінеш ту Особу — Ісуса Христа! Це, це єдине, що справді вдовольнить.

¹³⁸ Почуття не зроблять цього; ти можеш стрибати вгору та вниз та вигукувати скільки хочеш, або, ти можеш бігати туди й сюди по підлозі і ти можеш говорити мовами скільки хочеш. І все це святе й добре. Я нічого не кажу—я нічого не кажу проти цього. Та поки ти не зустрінеш ту Особу, ту Частку, що вдовольняє, оте Щось, що захоплює кожну ниточку в твоєму тілі; не через почуття, але через вдоволення!

¹³⁹ Я раніше, бувало, бачив один невеличкий плакат, де було сказано: “Якщо прагнеш — скажи: ‘Парфей’”. Був такий напій, коли я був хлопчиком, що називався ‘Парфей’. Я пам’ятаю, як ішов собі, о-о, з риболовлі, я був на ставку, стара застоювана вода. І я мало не помирав від спраги, і я побачив напис, говорилося: “Якщо прагнеш — просто скажи: ‘Парфей’”. І я почав проказувати: “Парфей, Парфей”. Мені дедалі більше хотілося пити. І я—я... Розумієте, я—я—я дійшов до того, що не міг навіть і сплюнути, невдовзі, я був такий—такий спраглий.

140 Що ж, ви розумієте, так не вийде. Ніщо не вдовольнить це. Мені все одно, можна пити кока-колу, можна пити все що хочеш, з отою підсолодженою газованою водою і так далі, ніщо не задовольнить оту спрагу, як струмок з доброю, якісною, холодною водою. Це вгамує ту спрагу. Все це інше — то замітники.

141 І навіщо нам бажати взяти замітник, коли є істинне хрищення Духом Святим, що задовольняє кожну ниточку та жадання людської душі? Тоді стоїш просто перед лицем смерті, подібно як великий апостол Павло сказав: “Смерте, де твоє жало? І, могило, де твоя перемога? Але дяка Богові, Який дає нам перемогу через нашого Господа Ісуса Христа!” Це те переживання, брате, що вдовольняє ту святу тишу, що, . . . тобто, ту святу спрагу, що в тобі. Це вдовольняє її. Ти нічого не повинен робити щодо цього. Так, Це очишує уста.

142 І там, також, просто люди, що живуть на почуттях, на, . . . Деякі люди кажуть: “Ну, в нас є багато чого такого в нашому п’ятидесятницькому русі”. І вони увійдуть, це добре, вони плескатимуть в долоні [Брат Брангам плескає в долоні—Ред.] та гратиме музика. Музика зупинилася — “ш-ш, ху-у” — відро води вилили на все, розумієте. І ось, ми—ми чинимо це, в нас—в нас стало звичкою чинити так. Ми стали, ми—ми, . . . Це просто стало одним з наших звичаїв.

143 Дозвольте мені сказати вам дещо. Коли ти вклоняєшся Богу, в Дусі та в Правді, коли чинити таке для тебе стає певною *звичкою*, бо ти думав, що тобі *слід* так чинити; бо ти думаєш, якщо ти не вигукуєш або не стрибаєш вгору та вниз або не танцюєш під музику, твій сусіда подумає, що ти відступник; ти п’єш з застояного струмка. Так!

144 Поки Це не наповнить кожну ниточку, поки Сам Святий Дух не задзюрчить у тобі; мені все одно, чи грає музика, чи грають *Ближче, Господь, до Тебе*, чи що б там не було, Святий Дух все одно дзвенить дзвіночками слави у твоєму серці. Це вдовольняє. Це Божа вдовольняюча Частка. Будь-що, що менше за Це — тобі кінець.

145 Ти можеш говорити мовами подібно людям та Анголам, ти можеш віддати все своє добро, щоб нагодувати бідних, ти можеш пророкувати, і ти можеш мати все знання, розуміти всі таємниці та оце все, і ти все одно став нічим (Перше Коринтянам 13), поки оте вдовольняюче Щось, що тільки може вгамувати ту спрагу.

146 “Душа моя прагне живого Бога, як лань лине до потоку води. Якщо я не зможу знайти Його — я загину”. Коли ти приходиш до отакого прагнення за Богом — щось станеться. Святий Дух має повести тебе до тих великих джерел Божих. Так, панове.

147 Отож, є одна хороша річ — вклонятися в Дусі. Це правда. Але іноді у вас буває Дух без Правди. Св. Івана 4, сказано: “Ми вклоняємося Богові, Дух і Правда”. І Ісус є Правда. Це точно так. І Він є Слово.

148 Потоки, що послав Бог, щоб вдовольнити тебе, у звичайному, сатана забруднив кожен з них. Він поклав отруйного наркотику в кожен, куди тільки зміг добратися. Це так. Він захопив той великий потік церкви.

149 Це, це був Божий шлях. Ісус сказав: “На цій Скелі Я побудую Свою Церкву, і адові ворота не зможуть подолати Її”.

150 Тепер існують різні аргументи цього. Римляни, католики кажуть: “Він побудував Її на Петрі”. Розумієте, і якби це було так, Петро відступив, за декілька днів. Тому Її не було побудовано на цьому. Звичайно ж, Її не було побудовано на Петрі, *Пётра*, маленький камінець. І потім протестанти кажуть, що: “Він побудував Її на Самому Собі, Ісус Христос”. Не для того, щоб відрізнитися, але я не згоден з ними. Він не будував Її ані на кому з цих.

151 Він побудував її на об’явленні того, Хто Він є. Він сказав: “Благословен ти, Симоне, сину Йони, тіло та кров ніколи не відкрили б це тобі, але Мій Батько, що на Небї, відкрив це тобі”. Не через знання! Ти не вивчив Це через книжки. Ти не вивчив Це через приєднання до церкви. Ти не вивчив Це у вигукуваннях. Ти. . . Але Сам Дух Святий приніс тобі Особу Ісуса Христа, тоді — “На цій Скелі Я побудую Свою Церкву, і адові ворота не зможуть Її подолати”. Ту святу спрагу було вдоволено в Особі Ісуса Христа. Ось воно. Ось те, чого ми хочемо шукати — вдовольнити ту спрагу Оцім. Гарзд, ми знаходимо, що ми повинні.

152 Знання? О-о! Знання — це велика річ, ми наповнюємося, і сьогодні ми наповнені цим. Але, розумієте, знання. . . як я говорив був одного дня, говорячи на ту тему знання. Там на вулиці стояв один чоловік, розмовляв з одним моїм товаришем, що стояв там, сказав: “Якщо людина не вірить в освіту, навіщо їй читати Біблію?” Вони. . .

153 Я подумав: “Що ж, якщо до них не дійшло те, що сказав Господь Ісус, як же вони збираються зрозуміти такого недотепу як я, що я кажу?” Вони навіть не могли зрозуміти Його, такого простого, яким Він був.

154 Він сказав там одного дня: “Якщо ви не споживатимете тіла, Крові, не питимете Крові та не їстимете тіла Сина людського — в собі ви не будете мати Життя”. Він не пояснив Цього. Він пішов далі. Це так. Розумієте?

155 “Ну-у, — сказали вони, — цей Чоловік — людод”. Ми хочемо, щоб Він. . . їсти Його тіло, пити Його Кров. Він вампір. Розумієте, Він хоче, щоб ми стали вампірами”. Розумієте? Оті інтелектуали!

156 Але Він сказав: “Мої вівці чують Мій Голос”. Розумієте, Це прийде до Обраного, кого Бог обрав через передбачення. “І ті, кого Батько. . . Ніхто не може прийти до Мене, якщо тільки Батько не притягне його. І всі, кого Батько дав Мені — вони придуть, вони зрозуміють Це”.

¹⁵⁷ Ті учні не могли зрозуміти Цього, але вони повірили в Це. Розумієте? Це так. Якщо ти віриш Цьому! Я не можу зрозуміти багато чого. Я вірю в Це, все одно, розумієте, тому що Бог сказав, що Воно є так.

¹⁵⁸ Знання. Ви знаєте, євангелія сатани — це знання. Чи знали ви це? Він проповідував її в Еденському садку, Єві, і її було зведено через його євангелію знання. Отож, і занечистив усю людську расу, оцим. Це точно так. Вони взяли освітницькі програми, ввели їх до церкви. З ними все гаразд *отам*, але не в Божому Слові. Ні, панове. Бога ти не пізнаєш через освіту. Ти не пізнаєш Бога через—через—через пізнання як і що, вивчаючи математику та вимовляючи великі слова.

¹⁵⁹ Павло, він був кмітливою людиною. Та коли він прийшов до Христа та прийняв Святого Духа, пішов до Коринтян, він сказав: “Я ніколи не приходив до вас із принадливими словами людської мудрості”, — хоч він і міг би зробити це. Сказав: “Я прийшов до вас в силі та проявленнях Духа Святого, щоб ваша віра була в Бозі, не в мудрості якоїсь людини”.

¹⁶⁰ Тепер, іноді ми розробляємо церковні програми, їм також потрібен свій—свій пастор. Церква голосує за пастора, вони кажуть: “Ну, цей пастор, ось, в нього два ступені в коледжі. Він чотири роки вивчав психологію. Він набрався *оцього, отого, іншого*”. І вони проголосують за такого—от чоловіка (чому?) замість пастора, який вірить в те, що Боже Слово є надхненне і що Воно є Бог, і проповідуватиме Слово незалежно від того, які в людей почуття щодо Цього.

¹⁶¹ Бог сказав Єзекіїлу, ви знаєте, сказав: “Проповідуй це, чи віритимуть вони Цьому, чи ні. Ти все одно проповідуй Це”. Розумієте? Правильно. Чи приймуть вони Це, чи ні, не в цьому справа. Вони не прийняли Ісуса. Він пішов просто далі, проповідуючи Це так само. Розумієте?

¹⁶² Замість справжнього пастора, який справді проповідуватиме Слово та віритиме в Бога, вони—вони—вони намагаються внести інтелект, людину, що в неї найкраща освіта; людину, що може стояти за катедрою та займе не більше ніж десь хвилин п'ятнадцять, щоб їм швиденько дістатися додому та піти (декому) зробити щось іще, а Ріккі візьме своє форсоване авто та поїде, і вони зможуть піти на твістові вечірки та все інше. І це, ох, це—це просто, це—це ніщо інше, як гібридне освітянське занечистення. Це так. Це точно те, чим воно є. Це так. Але що це таке? Це задовольняє їхній смак, розумієте, воно задовольняє смак члена світської церкви.

Воно не задовольнить смак святого. Він вибиратиме Слово кожного разу!

¹⁶³ Але вони кажуть: “Ох, ну, тепер ті люди, вони просто трошки несповна розуму. Розумієте, вони просто, вони не розуміють цього. Вони, вони намагаються жити у минулих днях”.

164 Хіба це не дивно! Я приїхав сюди на Захід, і я бачу, що вони всі стараються жити у минулому дні, їм постійно хочеться чогось зі старомодних ковбойських часів. А поїдеш у Кентуккі, старомодне від горян, вони хочуть отак поводитися, мають програми про це. Та коли справа доходить до старомодної Релігії, вони нічого не хочуть щодо Цього.

165 Старомодні часи? Я приїхав сюди, коли проводилися ковбойські змагання, я бачив, як в них там була одна дебела жінка, оте зелене в неї під очима та коротка зачіска, в роті цигарка. Ох, якби тоді за старих часів побачили таке, подумали б, що в неї десь віразка. Вони, вони—вони—вони посадили б її. Що якби ваша мати вийшла на вулицю, вдягнена так, як вдягаєшся сьогодні ти та твоя дочка, що сталося б? Її запроторили б до психлікарні. Атож, вона вийшла, не вдягнувши спідниці. Що ж, тепер пам'ятайте, сьогодні те саме.

166 Людина гние в своєму тілі. Якщо вони минають середній вік, коли їм по двадцять—по двадцять п'ять років, їхні мозкові клітини гниють теж. В них нема. . .Люди стали такими, що їм навіть не вистачає розуміння. Вони не знають, що означає пристойність. Вони не знають різниці поміж правильним та неправильним. Та, о-о, однак, їхня освітницька програма, вони. . .

167 Чи відомо вам було, освіта, я можу вам це довести, вона від діявола? Не — читати чи писати; але, я маю на увазі, поміщати їхню освіту до вашої церкви.

168 На що спирається комунізм? Наука, освіта — це їхній бог. Сатана, розумієте, ось що він представив Єві. Ось за що вони досі тримаються.

169 Тепер це просочилося до наших церков, увійшло до баптистів, методистів та пресвітеріан, п'ятидесятників та всіх. Якесь освіта, інтелектуальне, якесь значне *оце-й-оце* та щось подібне, це просто відкидає його ще далі від Бога. Це неправильно. Так, панове. Тепер, ми бачимо, що (їм) це задовольняє їхній смак. Коли—коли церква проголосує за щось таке, це має виявити, що в розумі тієї церкви, чім є їхнє бажання, за чім їхнє прагнення. Вони хочуть сказати: “В нашого пастора широкі погляди. Він не проти нашого спільного купання, і він ходить разом з нами”.

170 Одна дівчинка розповіла якось моїй Сарі. Її пастор їздив до Африки; і коли він повернувся, вона здерла з себе одіж, того вечора, залишила на собі пару крихітних пов'язочок та виконала перед ним танок ватуші, щоб розважити його, бо він їздив до Африки. Ватуші — це таке плем'я там, розумієте. Чесне слово, побачив би я, як одна з моїх дівчаток, в моїй громаді, спробувала б вчинити щось подібне, ватуші?

171 Розумієте, це виявить! І пастор сидітиме та дивитиметься на когось зі своєї громади, на якусь (шістнадцяти—вісімнадцятирічну)

дівчинку отак-от роздягнути, і їй це сходитиме з рук, це виявляє, що він сам вийшов з вигрібної ями, муж Божий, що чинить таке. Атож.

172 Це звучить категорично, але я усвідомлюю, що я проповідую і всій країні теж. Але вам відомо це також, брате, сестро, дозвольте мені вам сказати, це Правда.

173 Стерв'ятник любить те, що мертво. Це так. І це мертво! Це точно так. Просто виявляє, це якраз просто виявляє тут, що є їхньою головою та їхньою баштою управління, що воно дає їм, розумієте, що в їхній душі. Їхня душа жадає подібних речей.

174 Їхня душа жадає високоінтелектуальної церкви, де люди вельми гарно вдягнені, і пастор займе п'ятнадцять хвилин чи двадцять. А якщо ти перейдеш цю межу, його знімуть з посади на дияконській раді. І він нічого не повинен говорити про гріх. Він не повинен нічого говорити про носіння шорт, і нічого не скаже про те, що люди чинять *оце, оте* або *інше*. Він взагалі не повинен згадувати це. Якщо так станеться — рада викине його геть. Розумієте, що це таке? Це їхній фільтр мислячої людини.

175 Біблія сказала, в Першому Івана 2:15: “Якщо ти любиш цю світову систему або речі цього світу, це тому що любові Божої навіть і близько нема в тобі”.

176 Отож, як щодо отого всього поведження, що вони вчинили сьогодні, в ім'я церкви; практикують кадрили у церкві, банко, бінго, вечірки, підлітковий рок-н-ролл, твісти, оця вся дурниця! Погляньте на цього Елвіса Преслі, диявол в туфлях! Пет Бун, Ріккі Нельсон, найбільша перепона, яку коли-небудь мав цей народ! Це так. Кажуть: “О-о, вони дуже релігійні, вони співали Християнські пісні”. Не слід, щоб, церкві навіть не слід і дозволяти таке! Деякі з тих хлопців приїжджають сюди, і—і цього вечора вони в якійсь забігайлівці при дорозі тут, танцюють та грають музику та все таке інше, а наступного вечора вони приходять до вітара та ридують, і наступного вечора вони грають музику на платформі. О-о, змилюється! Скільки ж може бруд, наскільки далеко може зайти бруд, врешті-решт? Так, панове. Спочатку нехай доведе, що він — муж Божий, не оця вся дурниця просто тому що він вміє бренькати на старій гітарці або на чомусь іше.

177 За твоїм бажанням, ти можеш визначити, хто знаходиться на престолі твого серця. За тим, що ти любиш — ось що визначить. Ти, ти скажеш: “Ну, я думаю, що оті всі речі — то все гаразд, Брате Брангаме”. Що ж, просто пам'ятай-но, у твоєму серці, ти знаєш, що там. Так, панове. За тим, що годує твою душу, чого прагне твоя душа, і ти бачиш, що воно задовольняє це: якщо воно не є оцим Словом — тоді там щось не так, бо Святий Дух житиме тільки від Слова. Розумієте?

178 Я хочу, щоб ви побачили іше одну велику небезпеку, якраз перш ніж ми закінчуватимемо, якщо ти не—якщо ти не винен ні в

чому, про що я згадував, і, це є небезпека знехтувати спрагою. Розумієте? Ти скажеш: “В мене є свята спрага. Але я—я не винен, Брате Брангаме, в тому, що пішов та приєднався до церкви і таке інше”. Але, розумієте, знехтувати спрагою! Якщо ти знехтуєш задовольнити спрагу води чи їжі — ти помреш. І якщо ти знехтуєш тією спрагою, що в тобі, за Богом — ти помреш духовно.

179 Ви кличете про пробудження, ви чекаєте, щоб у вашій церкві було пробудження. Що ж, це не є—це не є пробудження для вас. Пробудженню слід початися просто в тобі, коли ти починаєш прагнути за Богом. Там, можливо, не буде ще одного члена церкви, що бажає того пробудження. Якщо це спалахне в тобі — це спалахне і в інших місцях. Розумієте? Але, розумієте, ви нехтуєте тією спрагою.

180 Знехтуй подоїти корову, коли корова. . . у вим’ї повно молока; і якщо в тебе корова отак стоятиме — в неї пропаде молоко. Це точно так. Якщо ти знехтуєш тим, що випити води, скажеш: “Я просто не збираюся більше пити”, — ти помреш. Знехтуй тим, щоб їсти їжу — ти помреш.

181 Отак, якщо ти знехтуєш тим, щоб дати Святому Духові Слова Божого — ти помреш.

182 Ви, Християни, ви, баптисти, методисти, пресвітеріани, п’ятидесятники, Асамблеї Божі, ті, що вірять в Єдиного Бога, ті, що вірять у Бога в двох особах, в трьох особах, ким би ви не були, розумієте; все одно, для мене це не має ніякого значення, не думаю, що це має значення для Бога. Розумієте, ти — окрема людина, ти — одиниця. Ви ніколи не підете на Небо як церква, як деномінація. Ти підеш на Небо як одна окрема особа, між тобою та Богом. Це все. Мені все одно, якій церкві ти належиш.

183 І якщо ти зневажиш тим, щоб читати Біблію та вірити Біблії та щоб Святий Дух годувався Цим — ти помреш. Ісус сказав у Св. Івана 4:3, місце Писання, яке я знайшов просто. . . Ісус сказав, що “Людина житиме не самим лише хлібом, але кожним Словом”, — не просто частиною Цього.

184 Ми візьмемо трошки *звідси*. Я називаю це мандрувати по Біблії автостопом. Вони кажуть: “Ну, я вірю *Цьому*, але давайте-но перейдемо ось *сюди*, ось так”. Розумієте?

185 Ти маєш прийняти Це, Слово за Словом. Ісус сказав: “Людина житиме кожним Словом, що виходить з вуст Божих”. Ви знали це? [Громада каже: “Амін”.—Ред.]

186 І, ви розумієте, ми зробили—ми зробили день, в якому ми живемо, ми—ми зробили цей день. . . релігійним спотворенням.

187 Моя донька покликала мене, нещодавно, та сказала мені: “Тату, — на іншу половину будинку, вона сказала, — йди—но сюди, в нас зараз буде йти релігійна програма”. Там співали, співали гімни, і якийсь Ріккі там читав. І якщо я коли-небудь бачив блюзнірське дійство — то було воно! Оті хлопці там, та люди, це

більше скидалося на шоу в нічному клубі. Неначе якесь індіанське плем'я, і вони отак поводитися та—та підстрибували та вимахували кулаками один на одного.

¹⁸⁸ Куди, із чим пішла ширість, де оті старомодні гімни, які ми раніше співали та раділи в Дусі Божому, і сльози котилися по нашим щокам? А тепер ми стараємося затримати дихання, що нам вже не вистачає повітря, поки наше обличчя не посиніє, щоб намагатися показати, що ми неабиякі співаки. Розумієте, ми змалювали це з Голівуду, і всі ці програми, які ми бачимо, через цей інтелектуальний спів гімнів та тренування голосу. Мені—мені подобається слухати добрий спів; мені подобається слухати добрий старомодний, щиросердий п'ятидесятницький спів. Але, певна річ, мені боляче слухати цей вереск, який вони називають співом, сьогодні. Це так. Я думаю, що це найкумедніша річ. Це спотворення. Це так.

¹⁸⁹ Мені подобається бачити чоловіка, коли він чоловік. Мені боляче бачити його, коли на ньому тут білизна його жінки, і ще й рухається як жінка; та—та бігуді висять отут спереду, та два жмутики волосся звисають неначе чубчик, підрізані спереду. Це, я—я не зміг би назвати це чоловіком. Він не знає, який половині раси він належить. Розумієте? Це так. Ви бачите жінку, погляньте—но, жінка старається обрізати свої, зробити свої коси як у чоловіка; чоловік старається зробити своє волосся, чубчик, як у жінки. Чоловік носить білизну своєї жінки; вона носить його робочий комбінезон. Розумієте, це спотворення, просто повсюди.

¹⁹⁰ І те саме воно є з нацією, з людьми, з церквами, з усім. О Боже! Де ж цьому кінець? Прихід Господа Ісуса Христа — ось кінець цього.

¹⁹¹ Отож, якщо ти знехтуєш нагодувати Святого Духа Словом Божим! Ісус сказав: “Кожне Слово буде через Святого Духа”. І слухайте тепер. Якщо ти намагаєшся годувати Його не тим, чим треба, якщо Це істинний Святий Дух в тобі — Він відрізнїть. Отож, пам'ятайте, Слово Боже — це те, чим годується Святий Дух. Він не годується ентузіазмом. Він не годується освітою. Він не годується ходінням до церкви. Він не годується богослов'ями. Є велика різниця між чимось надхненим та богословською точкою зору цього.

¹⁹² Всі ті богослови за днів Ісуса, ох, в них було слово за словом, сторінка за сторінкою, все викладено — Месія повинен був прийти ось *так!* Було саме так. І вони, кожен, прогавили це. Ви знаєте, що сказав Ісус, коли Він прийшов, сказав: “Ви від батька вашого — диявола, і його справи ви й чинитимете”.

¹⁹³ Їм не було відкрито, що таке справжнє Слово. Розумієте, вони не помітили оті невеличкі куточки, як вони не помічають і сьогодні. “Якщо ти належатимеш до *цього* та належатимеш до *цього* — з тобою все буде гаразд”. Не вірте цьому. Ви маєте належати Христу. Та якщо в тобі є Щось, що прагне Христа!

194 Просто пам'ятай, коли ти був у стегнах свого батька, ти був тоді із ним. Але твій батько не знав тебе тоді, і ти не знав свого батька. І ти повинен був з'явитися та народитися. Бог вчинив шлях через твою матір, як ґрунт для насіння, і тоді воно з'явилося. І тоді ти став чоловіком чи жінкою, ким би там не було, тоді ти пізнав свого батька, і твій батько міг спілкуватися з тобою.

195 Тепер, пам'ятайте, якщо в тебе є Вічне Життя — твоє Життя було в Бозі при початку. І, Життя, Бог — це Слово. І тоді, коли Слово зробилося тілом в Ісусі Христі, Бог сходить, щоб перебувати у Своєму Власному тілі, зробився Божим Сином. Коли Бог зійшов, щоб перебувати в цьому, ти був у Ньому, коли Його розп'яли. І тебе було розп'ято з Ним, і ти помер із Ним на Голгофі. Ти був похований із Ним, на горі. І ти воскрес із Ним, Великоднього ранку. І тепер ви сидите разом в Небесних місцях, в Ньому, і тепер ти маєш спілкування з Ним. Розумієте?

196 Сам Бог став одним з нас. “Батька ніхто ніколи не бачив, Однороджений (Син) від Батька виявив був Його”. Тобто, Бог став людиною, щоб Він міг спілкуватися з тобою як людина. Розумієте? І тепер ти—ти — тіло, і Він — тіло. Бог зробився тілом поміж нас, в Особі Свого Сина, Ісуса Христа. І в Ньому був Бог. Він був Бог, нічим не менший за Бога. Він був Бог. “Бог проявився в Сині, в Ісусі Христі”, — що зробило Його *Еммануїлом*, як сказав був пророк про те, ким Він буде.

197 Тепер бачите, тоді, ти повинен був бути перш ніж взагалі було витворено світ, твоє ім'я було вміщено в Книгу Життя Аґнця. І тоді що ж ти зможеш їсти? Святий Дух живе Словом Бога. І тепер в Об'явленні 22:19, Біблія сказала: “Хто відніме одне Слово від Цього чи додасть одне слово до Цього — його частку буде віднято з Книги Життя”. Бачите, наскільки це глибоко? Ти не зможеш, Святий Дух не житиме тим, що від цього світу.

198 Подібно як голуб та ворона. Ворона — це велика лицемірка. Ворона, ця птиця може прилетіти сюди та цілий день їстиме пшеницю; і перелетить туди та сяде на це, на якийсь старий мертвий труп, і їстиме це теж. Вона може бути на полі і вона може їсти разом з голубом, пшеницю, і перелетіти та їсти на мертвий труп.

199 Але голуб може цілий день їсти пшеницю, але він не зможе їсти від мертвого трупу, бо це голуб. І в голуба взагалі нема жовчі. Один шматочок з того мертвого трупу — це вб'є голуба. Розумієте, в нього нема жовчі. І ось так воно є — жодної гіркоти.

200 І ось так воно є зі справжнім істинним Християнином. Вони не хочуть речей цього світу. Вони їстимуть лише Боже Слово і тільки лише Це; те, що чисте. Фільтр мислячої людини. Розумієте, вони пройшли через Це і тільки через Це одне. Вся мертвечина цього світу — воно їм смердить.

201 Погляньте на стару ворону за днів допотопного знищення, літала від тіла до тіла, поїдала оті старі мертві трупи, вона не

повернулася до ковчегу. Але голуб не зміг знайти спочинку своїм ногам, розумієте, він повернувся до ковчегу, де він одержував зерно. І ось так ми й чинимо — ми живемо Словом Бога.

202 У Псалмі 42. Давид, мабуть, писав цей Псалом, Псалом 42, коли він був втікачем, коли він сказав: “Моя душа прагне до Тебе, як та лань — до водного потоку”. Погляньте-но, він плакав. Давид був втікачем. Він був... На ньому було помазання оливою, він знав, що він буде царем. Пророк помазав його на царя. Зверніть-но увагу, і ось він там, в нього була невеличка групка вояків, що складалася з поган, і так далі, були там на верхівці гори. Там, де, його ж власне, любе йому місто, через їхній гріх, вони були оточені гарнізоном филистимлян. І Давид, того спекотного дня, це, мабуть, було тоді, коли він писав цей псалом: “Як лань прагне за водним потоком”.

203 Зверніть увагу на Давида в цьому стані. Він поглянув туди, він дивився на любе йому місто. І він пригадав, коли він був хлопчиком, він, бувало, водив свої вівці повз оцю певну водойму там. То була місцевість, багата на воду і, також, місцевість, багата на хліб, там. Дійсно, *Вифлеєм* означає “дім Божого Хліба”. І тоді, коли Давид пригадав, як ходив повз те місце та пив оту добру прохолодну воду, і ось він лежить тепер тут, втікач, далеко від свого власного народу. Йому нікуди було податися, і його душа, мабуть, кликала за тією доброю прохолодною водою.

204 В нього там були дехто зі слуг, що, о-о, найменше з його бажань було наказом. І вони, троє їх, пробилися через той стрій филистимлян; п'ятнадцять миль, сім миль чи щось таке, туди й назад; продерлися через це та принесли йому склянку тієї води. Але душа прагне. . .

205 Його тіло, він був там, мабуть, доводилося пити з чого попало, що тільки було під рукою, з якихось старих козячих міхів та іншого, з якоюсь старою нагрітою водою там, того спекотного дня. Він подумав: “Якби я міг просто прилігти там та вгамувати цю спрагу, що в мене! Якби я міг просто піти туди до Вифлеєму та прилягти біля того джерельця та напитися!”

206 І коли вони пішли туди та дістали воду та принесли її, спрага його душі була настільки більшою, не за Вифлеємом, але з Єрусалиму; його душа. Тож він приніс цю воду в жертву, сказав: “Я навіть не буду її й пити”. Він вилив її на землю. Розумієте, його душа була більше спрагнена Бога, аніж щоб задовольнити те вгамування доброї. . . його спрагу його тіла, доброю прохолодною водою. Він вилив її на землю.

207 Розумієте, Дім Божий, прохолоджуючі душу води з Єрусалиму, що з вишніх! Ісус сказав, в Івана 6:33: “Я — Хліб Життя. Я — Хліб Життя”. *Вифлеєм* — “дім Божий”, — наша церква, земна церква Бога, церква, яка тут на землі. Ми любимо ходити до церкви тут на землі, але більший є Єрусалим, що з вишніх, котрий є Богом. Вишній Єрусалим, котрий є Богом!

Більшою є ота спрага душі, бути там із Ним, аніж те, щоб просто вдовольнитися приєднанням десь до якоїсь церкви. Розумієте, приєднання до церкви не задовольняє тієї спраги. Давид довів це тут, води просто з дому Божого, розумієте, він вилив її на землю; щоб знайти ласку, щоб одержати добрий прохолодний ковток від Бога. Навіть на тому. . . Більша, аніж спрага, що в тобі, є та спрага спрагненої Бога душі.

²⁰⁸ Зверніть увагу, Єрусалим, слово. “Єрусалим — з висоти, — сказала Біблія, — котрого ми є. . . він Мати всім нам”. І Христос — наша Мати. Ми усвідомлюємо, що Бог є наша Мати, бо ми народжені від Нього. Це слово просто-напросто означає “мир” — Єрусалим, *Шалом*. Або, *Шалом*, що означає — “мир”, Єру-шалом, розумієте, означає “мир”.

²⁰⁹ Більшою має бути спрага будь-якої душі, за водами Життя, аніж щоб сказати, що ти належиш до церкви; спрага душі не зможе вдовольнитися, справжня правдива спрага. Її не можна спотворити. Ти можеш *думати*, що з тобою все гаразд, коли ти приєднуєшся до церкви, але це не Воно. Це не вдовольнить істинної святої спраги за Богом. Воно просто-напросто не виконає цього. Воно просто. . . Воно просто не там.

²¹⁰ Отож, Давид сказав, у Псалмах 42:7 тут: “Коли безодня кличе до Безодні, на гуркіт Твого водоспаду”, — поклик душі.

²¹¹ Погляньте-но, я часто використовував це як ілюстрацію. Якщо в риби на спині є плавець, його було вміщено туди, щоб вона ним пливла. В неї є потреба для цього. І ось, що якби вона сказала: “Я буду іншою рибою. Я буду розумною, освіченою рибою. Еге ж, я—я буду просто. . . я буду вірити якомусь реальному богослов'ю! Я вірю, що мені не потрібен той плавець”? Вона не дуже-то далеко просунеться у воді, чи не так? І це точно так.

²¹² Що якби дерево сказало: “Ось, я знаю, що спочатку повинна була бути земля, щоб мені в ній рости. Це так. Мені слід рости тут. Але я буду іншим деревом, я хочу, щоб мене просто поставили тут на середині вулиці, щоб на мене звертали увагу”? Розумієте, воно не проживе дуже-то довго. Розумієте? Це так.

²¹³ “Коли безодня кличе до Безодні”. Це потребує більшого, аніж приєднання до церкви. Це потребує більшого, аніж потиснути руку проповіднику. Це потребує більшого, аніж жити порядним, чесним життям. Потрібно щось таке, щоб задовольнити те, що в тебе всередині, що виливається від Бога, в душу. “Безодня кличе до Безодні, на гуркіт Твоїх водоспадів, о Господи. Безодня кличе до Безодні!”

²¹⁴ Якого ж роду спрага, як на нашу думку, була в нас цього вечора? Ми, як п'ятидесятники, куди ми просуваємося? Якого роду спрага знаходиться в нас? Якого роду спрага знаходиться в мені? Якого роду спрага знаходиться в тобі? Не намагайся втишити ту святу спрагу за Богом.

215 Роки тому, коли в горах видобували золото. Я читав одну розповідь, багато років тому, вона назавжди залишилася в мене в пам'яті. Там розповідалося, що один золотошукач подався кудись аж за гори, і шукав золото, і він натрапив на багату ділянку. І він повертався назад, розмірковуючи; коли він добереться до міста, ким він буде, всі його негаразди скінчилися. І—і він—він намагався говорити: “Завтра я прийду і я. . .” Один тільки день дороги, він був би в місті, і в нього було б золото. І в нього були повні мішки цього.

216 Із ним був собака. Не щоб порівняти зараз собаку зі Святим Духом, але оскільки я роблю ілюстрацію. Але цей собака. . .

217 Уночі, золотошукач лежав у ліжку, і—і він почав думати: “Ось, завтра я—я візьму все своє золото, і я стану саме тим, ким я завжди хотів бути. Я—я—я завжди хотів бути заможною людиною. Я—я хотів, щоб в мене були гарні речі, і все інше”.

218 І—і тоді цей собака почав гавкати, тому що наближався ворог. І він—він вийшов туди, і він сказав: “Замовкни!” І ось, собака затих. І як тільки повернувся до ліжка, він став вже неначе як відходити до сну, і собака почав знову, просто скакав на цепу. І він знову підійшов до дверей, сказав: “Замовкни! Я хочу, щоб ти знав, що завтра я — багата людина, отак”, — і це була його велика мрія. Але собака знову почав гавкати.

219 І, врешті—решт, йому це так набридло, він пішов та взяв свого дробовика та вистрелив у собаку та вбив його. Він сказав: “Все одно мені з тебе більше ніякої користі. Завтра я — багата людина. Я стану багатою людиною, завтра”.

220 І він поставив дробовика в куток, повернувся спиною до дверей, заснув. І чоловік, що вже багато днів переслідував його, прослизнув всередину та вбив його. Він не став багатою людиною, розумієте, він вимкнув той попереджувальний дзвіночок, що намагався сказати йому, що його життя було в небезпеці.

221 І, брате, сестро, ти ніколи не спроможешся, щоб. . . Ніколи не намагайся втишити той святий поклик у своєму серці, розумієте, через приєднання до церкви, через декламування віровчення, через приналежність до якоїсь певної організації.

222 Єдине, що зможе вдовольнити його — це Особа, Ісус Христос. “Як лань прагне до водного потоку, так моя душа прагне до Тебе, о Боже. Моя душа прагне живого Бога!” Розумієте, в тобі є щось таке, що хоче побачити рух Бога. Твоя душа прагне Цього. Не зупиняйся на чомусь меншому за Це.

223 Не дозволяй якомусь пастору казати тобі: “Ти просто повинен потиснути йому руку, приєднатися до церкви або належати до цієї організації”. Не вбивай ту святу тишу. Вона попереджає тебе. Настане такий день, коли ти підійдеш до кінця дороги.

224 Подібно як одна жіночка з нашого міста, звідки ми приїхали. Вона сказала. . . Одна дівчинка ходила там до церкви, дуже

хороша дівчинка. І вона йшла вулицею. В неї були довгі коси, ви розумієте, і її коси були зтягнуті ззаду немов гладенька очищена цибулина, майже, і її обличчя виглядало. . . ніякої косметики. І ця дівчина, бувало, глузувала з неї, сказала: “Якби в тебе не було отого твердолобого проповідника, що у вас там, — говорячи про мене, сказала—сказала, — ти виглядала б як щось пристойне. Але в тебе вигляд неначе у чогось такого з антикварного магазину”. І, ох, вона справді дійсно розпікала її, щоразу, як бачила її отакою. Сказала: “В нашого пастора широкі погляди”. Сказала: “Він—він—він все знає. От, навіщо ти чиниш таке? Це нічого не означає, як ти вдягаєшся чи думаєш”. Означає! Божа Біблія каже, що означає. Ми житимемо кожним Словом!

225 Отож, ця дівчинка анітрохи не звертала на неї уваги, йшла далі. Вона зараз місіонер.

226 І потім, ця—ця молода жінка підхопила венеричну хворобу, і вона померла. Один мій друг закачував у неї бальзамуючу рідину, коли вона помирала. Він розповів мені, сказав. . . Після того, як вона померла, він продовжував відчувати запах рідини. В неї на боку була ціла дірка, виїдена, венерична хвороба. Вони навіть не. . . Навіть її батьки не знали, що з нею було негарзд. І вона померла. Та перед тим, як вона померла. . .

227 Вона навчала в недільній школі. І вся її групка з недільної школи прийшла, вони хотіли побачити її, коли вона піде на Небо, Анголи придуть та віднесуть її. А її пастор за дверима, палив цигарку, ходив туди й сюди коридором лікарні. І вони всі збиралися заспівати, коли вона помиратиме, ви розумієте. Вони знали, що вона повинна була померти. Лікарі сказали, що вона вмирає, тож вони всі збиралися побачити, як Анголи придуть, віднесуть її.

228 І раптом, коли вона зіткнулася з дійсністю! Ось, вона була вірним членом церкви, вона була вчителькою недільної школи і вірним церковним членом гарної великої деномінаційної церкви. Та коли в неї почалася агонія, смерть вразила її: очі в неї викотилися, і вона сказала: “Я загнула!” Вона сказала: “Я загнула! Ідіть, приведіть пастора!”

229 Він вийняв свою цигарку та ввійшов, сказав: “Сюди, сюди! Сюди, сюди! Ми покличемо лікаря, щоб зробив тобі укол”.

230 Сказала: “Не потрібно мені ніякого уколу”. Сказала: “Ти дурилюд! Я помираю, і я піду до пекла. І я загину, бо ти не зумів розповісти мені Правду. Іди знайди оту Чеснотну дівчинку та приведи її сюди до мене, зараз же. Вона права”.

231 Почекай—но, поки ти одного разу не зіткнешся з дійсністю. Не намагайся зупинити ту святу тишу. Не розтрошуй її якимось сучасним освітянським двоствольним дробовиком. Прислухайся до того попередження Духа Святого, цього вечора, що попереджає тебе: “Я — Дорога, Правда й Життя; ніхто не приходить до Батька, як тільки через Мене”. А Він є Слово.

Схилимо наші голови лише на хвилинку.

²³² Я хочу процитувати іще одне Слово Господа Ісуса, поки ви розмірковуєте про це. Ісус сказав, у Матвія 5: “Благословенні ті, що голодують та прагнуть”. Це навіть благословенно — мати в собі ту спрагу. Чи дійшли ви до такого моменту, що ваша—ваша—ваша вся система настільки занечистилася деномінаціоналізмами та всілякими культурами та кланами та всім іншим, якимись церковними порядками, світськими товариствами, як-от приєднання до лож і так далі, від церкви до церкви? Чи спромігся диявол вкласти ту воду занечищення, і ти хлещеш з неї, як та свиня в ночвах? В той час як ти навіть і не знаєш, що є дійсним вгамуванням спраги Бога; побачити Його, дійсність, через Святого Духа, що живе в тобі та проявляє. Якщо ти—якщо з тобою так в цей вечір, якщо ти все ще прагнеш Бога, дозволяю мені сказати тобі:

Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров,
Прощення всім вона дала,
До Нього хто прийшов.
Той злодій з радістю узрів
Те Джерело в свій день;
Отак і я, брудний як він,
Я змию геть гріхи.
Відколи зміг узріти я
Зціляючий потік,
Любов — то пісня є моя,
Допоки жив — навек.

²³³ Якщо в тебе є цього вечора та спрага, знати більше про Бога та прийти ближче до Нього, чи не піднімеш ти просто свою руку зараз, поки кожна голова схилена, скажи: “Молися за мене”. О Боже, поглянь на ці руки!

²³⁴ Там по країні, куди зараз іде трансляція, від Сходу, Півночі, Заходу та Півдня, ви в тих кімнатах, підніміть свої руки до пасторів чи хто б там не був, це ваше бажання; ви, щось всередині вас, прагне Бога. Ота свята спрага!

²³⁵ Не вдовольняй її. О-о, ви скажете: “Брате Брангаме, я—я одного разу вигукував. Я танцював в Дусі”. Не, не, не бери цього. Ні.

²³⁶ Чекай, поки не прийде оте вдоволення, поки не ввійде ота вдовольняюча Частка повноти Святого Духа, тоді оці дзвіночки радості вигукування та говоріння мовами і танцювання в Дусі, придуть. Тобі не потрібно буде робити це через музику. Ти будеш робити це, коли ти їдеш дорогою, в своєму авто. Ти будеш робити це, коли підмітаєш підлогу. Ти будеш робити це, коли забиваєш цвяхи в стіну, за своєю теслярською працею. Де б ти не був — ота Радість невимовна та повна слави!

Тепер, помолимося.

237 Любий Небесний Батьку! Довге, тривале, затяжне, оце невеличке Послання цього вечора, але, Любий Боже, нехай Твій Святий Дух донесе це—це значення до кожного серця. Просто в цій церкві, цього вечора, там була просто незліченна кількість піднятих рук, по всім коридорам та повсюди. Ми—ми молимо, любий Боже, за них. О-о, нехай та вдовольняюча Частка Божа, котра є Христос, Надія Слави, Надія Життя в тобі, нехай Вона прийде до кожного з них.

238 Там далеко по всій країні, від Каліфорнії, там аж у Нью-Йорку тепер, де ще тільки починається ранок, вони слухають там; у—у Нью-Гемпширі та далі в Бостоні, і далі в Техасі, через Індіану, туди до Каліфорнії, та повсюди. О Боже, поглянь на ті руки; поглянь на те, що під ними, Господи, на те серце там, що голодує та прагне.

239 Цей спотворений день, де диявол засліпив людям очі, тільки щоб приєднатися до церкви та сказати: “Це все, що тобі потрібно”. І вони все ще дивляться на себе та бачать, як вони чинять, і те бажання, яке в них, щоб бути як цей світ.

240 В той час як Біблія каже нам: “Якщо ми навіть любимо те, що від цього світу — любові Божої навіть і близько нема в нас”.

241 Просто подумати, Батьку, наскільки спотвореним він може зробити оте справжнє правдиве Слово, як вони можуть говорити: “О-о, ми віримо Біблії, але не *Цьому*. Ми не віримо *Цьому*. Ми віримо, що *Це* було для іншого періоду. Ми віримо, що *оце* є *Отим*”, — бо якась деномінація перекрутила їхні розуми до тієї вигрібної ями.

242 В той час як Ісус сказав: “Хто відніме від *Цього* одне Слово чи додасть до *Цього* одне слово — його частку буде забрано з Книги Життя”.

243 Любий Боже! Подумати тільки про розчарування там на Суді, коли люди жили добрим, чистим, святим життям, ходили до церкви настільки вірно, наскільки могли, і загинули.

244 Подумайте про тих фарисеїв, як, змалку, вони виховувалися в Слові, пройшли через школи та все інше, святі (повинні були бути такими, інакше їх би побили камінням), а Ісус сказав: “Ви — від батька вашого диявола”.

245 Як той Ізраїль вирушив туди! І нехай це буде попередженням для п'ятидесятників, Господи, по всій країні. Як Мойсей, пророк, пішов до Єгипту, щоб сповнити Боже Слово, щоб принести їм вечірнє світло! Як вони бачили великі Божі чуда! Як вони йшли за ним, перетнули Червоне море, охрестилися в нього, ввійшли до пустелі та їли Ангольську їжу, що падала з Неба. І потім відмовилися прийняти все Слово, коли вони повернулися з Кадеш-Барні. . . до Кадеш-Барні, з—з обіцяної країни, та сказали: “вони неначе велетні; ми не зможемо це зробити”. В той час як Бог сказав: “Я вже дав вам цю країну!” Нездатні перетнути

кордон! Ісус сказав: “Вони, кожен — загинули. Вони мертві”, — загинулі, без Бога, хоч вони й чинили оце все. Вони бачили ці чуда; раділи, кружляли в танці туди й сюди берегом моря, разом з Міріам, коли вони грали на бубні. І тільки лише три, з тих двох мільйонів, увійшли.

246 Ми усвідомлюємо, Батьку, що коли сперма, гени від чоловіка та жінки, сходяться, є лише один, з мільйону, що приймається. Один зародок від самця знаходить достиглу яйцеклітину жінки, самки, а мільйон інших гинуть.

247 Мільйон, два мільйони, вийшли з Єгипту; двоє, Ісус Навин та Калев, увійшли до країни. Один з мільйону, Батьку, мене—мене охоплює тремтіння, коли я думаю про це. Подумати тільки, по всьому світу сьогодні, п'ятсот мільйонів Християн, це було б п'ятсот, якби Ти прийшов цього вечора. О Боже, нехай ми пам'ятатимемо, що кожне Слово Бога стоїть, пам'ятник. Ми повинні вірити Йому. Ми повинні слухатися Його.

248 І коли Ти сказав: “Покайтеся, кожен з вас, та охристіться в Ім'я Ісуса Христа на відпущення гріхів, і ви приймете дар Духа Святого. Тому що обіцянка — вам і дітям вашим і тим, хто далеко, кого б не покликав Господь наш Бог”. І, Боже, Ти все ще кличеш, цього вечора, і обіцянка — вона доти, доки Ти кличеш.

249 А духовенство перекутило розуми тих людей та спрямувало це через якусь освітницьку деномінаційну школу богослов'я до того, щоб сказати: “О-о, ти просто вір”. Диявол вірить також, але він не може прийняти Святого Духа. Юда Іскаріот був. . . вчинив всю решту, що чинили учні, проповідував Євангелію; та коли прийшов час йому прийняти Духа Святого — він показав, якої він масті.

250 Боже, нехай цього вечора люди цієї країни усвідомлять, що без того переживання — їм кінець. Нехай сьогодні буде так, що їхні душі буде вдоволено Твоєю Часткою, Господи, бо ми принадуємо їх Тобі до рук. Вони Твої, Господи. Ми тільки несемо відповідальність за Слово. Я молю, щоб вони вірили всім своїм серцем та наповнилися Духом Святим. Ми просимо в Ім'я Ісуса. Амінь.

Люблю Його, люблю Його,
Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

251 О-о, чи є Він вашою вдовольняючою Часткою? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] О-о, подумати тільки! Ви любите Його всім своїм серцем? [“Амінь”.] Ось, ті Слова, вони інколи ріжуть, але давайте—но тепер просто заспіваємо в Дусі, розумієте, кожен з нас зараз. Давайте—но потиснемо руку братові, що сидить поруч з тобою, сестрі, та просто скажемо: “Благословить тебе Бог, пілігриме”, — коли ми співатимемо це знову. [Брат Брангам обмінюється рукостисканнями з людьми.]

Люблю Його, люблю Його,
Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

252 Отож, ми обмінюємося рукостисканнями один з одним. Тепер давайте-но просто заплющимо очі та заспіваємо в Дусі, піднесемо свої руки до Нього.

Люблю Його, люблю Його,
Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

О-о, хіба Він не чудовий?

Так, чудовий, Він чудовий, Він — Ісус мій,
Дивний Радник, Миру Князь, Сильний Бог є Він;
Спас мене й береже від гріха і зла,
Відкупитель любий мій — Йому хвала!

О-о, так, чудовий, Він чудовий, Він — Ісус мій,
Дивний Радник, Миру Князь, Сильний Бог є Він;
Спас мене й береже від гріха і зла,
Відкупитель любий мій — Йому хвала!

253 О-о, хіба ви не в захопленні від вашого переживання з Христом? [Громада радіє: “Амінь”.] Хіба Він не чудовий? Хіба Він не вдовольняє?

В смерті був я колись — Він мене знайшов,
Дав свободу мені, до мене прийшов;
Спас мене й береже від гріха і зла,
Відкупитель любий мій — Йому хвала!

Так, чудовий, Він чудовий, Він — Ісус мій,
Дивний Радник, Миру Князь, Сильний Бог є Він;
Спас мене й береже від гріха і зла,
Відкупитель любий мій — Йому хвала!

254 Чи вірите ви, що це за Писанням? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Біблія каже: “Плещіть в долоні. Голосно кликайте Господеві”. Ви знаєте, я завжди хотів грати музику. Моя донька, Ребека вчиться грати на фортепіано. Мій синочок опановує сурму. Але я—я вивчився грати на десятиструнному інструменті [Брат Брангам починає плескати в долоні].

Так, чудовий, Він чудовий, Він — Ісус мій,
Дивний Радник, Миру Князь, Сильний Бог є Він;
Спас мене й береже від гріха і зла,
Відкупитель любий мій — Йому хвала!

Чи любите ви Його? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

Ми в Світлі підемо, в чудовому Світлі,
Яке приходять звідти, де яскраві крапельки

ласки;
 Все освіти навколо мене, днем і ніччю,
 Ісус — Світло світу.
 Ми в Світлі підемо, це настільки чудове Світло,
 Яке приходить звідти, де яскраві крапельки
 ласки;
 Все освіти навколо мене, днем і ніччю,
 Ісус — Світло світу.

²⁵⁵ [Брат Брангам починає наспівувати “Ісус — Світло Світу”, і потім громада також наспівує разом з ним.—Ред.] Вклоняйтеся Богові всім, що в вас є.

Коли святі ввійдуть туди,
 Коли святі ввійдуть туди,
 Хочу бути серед них я,
 Коли святі ввійдуть туди,
 О-о, коли Він прийме Царство там,
 Коли Він прийме Царство там,
 Хочу бути серед них я,
 Коли Він прийме Царство там.
 О-о, коли погасне сонця світло,
 Коли погасне сонця світло,
 Хочу бути серед них я,
 Коли погасне сонця світло.

²⁵⁶ Чи любите ви це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Тепер, мені цікаво, чи навернені ваші ноги, ви більше не будете танцювати, там для цього світу? Розумієте? Давайте-но потупцюємо, для Господа, для Господа. Чи навернені ваші руки, ви більш не крадете? Навернені ваші уста, ви більш не брешете? Не беріть релігії лише собі в голову, нехай вона буде в вас усюди. Ось воно. Потрібна вся людина. Це так. Тепер, давайте-но потупцюємо.

Коли святі ввійдуть туди,
 Коли святі ввійдуть туди,
 Хочу бути серед них я,
 Коли святі ввійдуть туди,
 О-о, коли святі ввійдуть туди,
 Коли святі ввійдуть туди,
 Хочу бути серед них я,
 Коли святі ввійдуть туди,

Тепер давайте просто підніmemo наші руки.

Коли святі ввійдуть туди,
 Коли святі ввійдуть туди,
 Хочу бути серед них я,
 Коли святі ввійдуть туди,
 Коли Він прийме Царство там,
 Коли Він прийме Царство там,
 Хочу бути серед них я,
 Коли Він прийме Царство там.

257 Хіба ви не любите Його? [Громада радіє: “Аміль! Слава! Аллілуя”.—Ред.]

Тоді ми підемо в Світлі (Він є Світло, ви знаєте),
Це чудове Світло,
Яке приходить звідти, де яскраві крапельки
ласки,
Так, освіти все навколо мене днем і ніччю,
Ісус — Світло світу.

258 Чи вірите ви, що Він є Світло світу? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Вірите? Павло сказав: “Коли я співатиму — співатиму в Дусі. Якщо я вклонятимуся — я вклонятимуся в Дусі”. Розумієте, що б ви не чинили — чинить все це в Дусі. Це так. А Дух приводить Слово до Життя. Це так? Це так. Так, панове.

Прийдіть, святі Світла, проголосіть,
Ісус — Світло світу;
В Його Імені — благодать та ласка,
Ісус — Світло. . .

Тоді що ми робитимемо?

Ми в Світлі підемо, в чудовому Світлі,
Яке приходить звідти, де яскраві крапельки
ласки;
Все освіти навколо мене, днем і ніччю,
Ісус — Світло світу.

259 Вибачте мені, що збиваю вас, музики, таким чином, але мене просто віднесло. Я не знаю нічого кращого, аніж щоб просто вклонитися. Ось як ви чинить це. Так, панове. Я вдячний за цю можливість, Брате Мак, приїхати та мати спілкування з тобою та з твоєю церквою тут цього вечора, зі всіма цими хорошими людьми.

260 І ви всі, що підняли свої руки за хрищення Святим Духом, я надіюся, що ви зустрінетеся з пастором Маком тут, або з кимось із них, та підете в кімнату тут. І просто пам’ятайте, коли Бог прорік Слово при початку та сказав: “Нехай буде”, — воно повинно було статися! І Він сказав: “Благословенні ті, що голодують та прагнуть праведності, бо вони нагодовані будуть”. Розумієте, це повинно статися. Приходьте відвідати вашого пастора тут і стійте поруч з ним, коли він проповідує Євангелію.

261 Отож, давайте—но заспіваємо знов оту стару добру пісню, я просто люблю це — “Ми в Світлі підемо”.

262 Ісус сказав: “Я — Світло”, — а ти — в Ньому. Розумієте? Як тобі ввійти в Нього? Приєднуючися до Нього? Ні. Рукостисканням? Ні. Водним хрищенням? Ні. “Одним Духом ми всі охрищені в одне Тіло, котре є Тіло Христове”. І в тому тілі є дев’ять духовних дарів, що діють через місцеве тіло, місцеву церкву. Це апостольське, якщо я коли-небудь знав про це. Це так.

Тож ми й далі будемо в Світлі, в чудовому
 Світлі,
 Яке приходить звідти, де яскраві крапельки
 ласки;
 Все освіти навколо мене, днем і ніччю,
 Дякую тобі, брате.
 Ісус — Світло світу.

СПРАГА UKR65-0919

(Thirst)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав в неділю ввечері 19 вересня 1965 року в Грантвей Асамблеї Бога, Тусон, штат Арізона, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2003 році.

©2003 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
 PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org